

Veterinariis

revista dels col·legis oficials de veterinaris de barcelona i tarragona • nº 63 maig/juny 2002

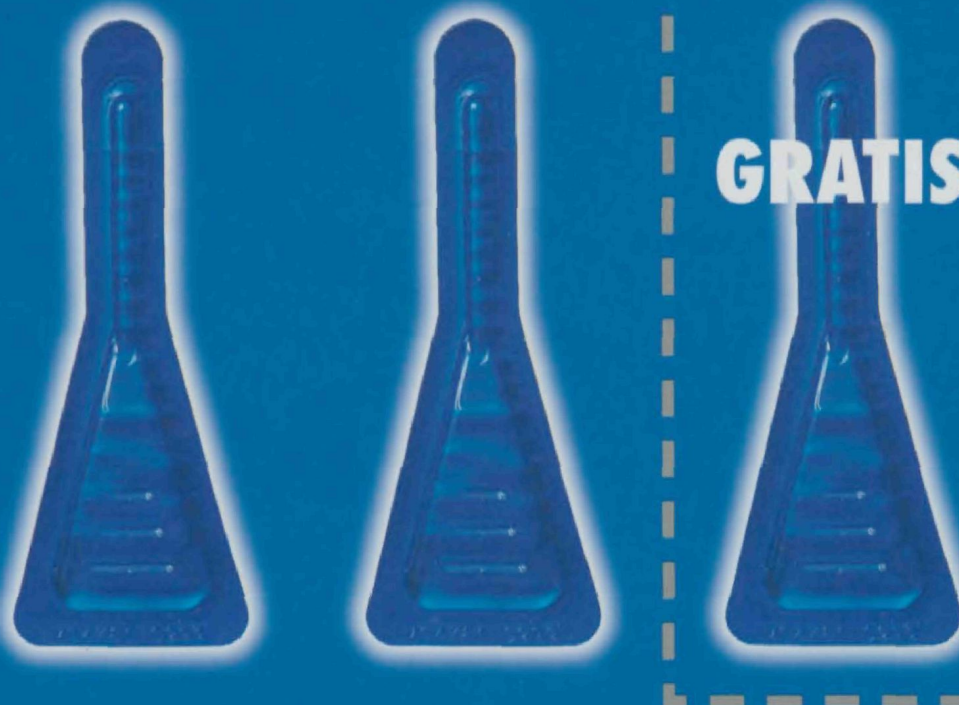
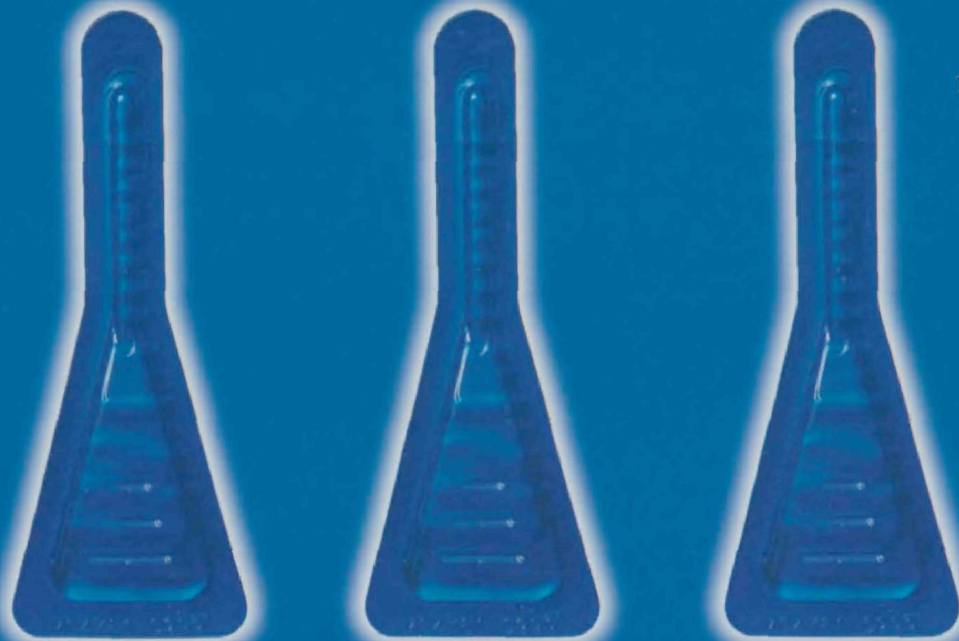
Etiologia i obesitat felina

Albinismes i "Floquet de Neu"

Festa de Sant Francesc

Present i futur de la veterinària

DESPUÉS DE 5 MESES LIBRÁNDOSE DE PULGAS Y GARRAPATAS, HACERLO EL SEXTO YA NO LE COSTARÁ NADA

Frontline Pack-6 Preventivo. La eficacia y la rapidez de Frontline en una presentación más económica.

Una presentación de 6 pipetas por la que sólo pagará 5. Para que después de 5 meses sin pulgas, sin garrapatas y con la DAPP bajo control, el sexto mes no le cueste nada.

Frontline Pack-6 Preventivo. 6 meses de prevención más económica.

FRONTLINE SPOT-ON PERRO / GATO. Solución antiparasitaria de uso externo. INDICACIONES: Tratamiento y prevención de las infestaciones por pulgas y garrapatas en perros y gatos. Elimina las pulgas del animal tratado, por lo que puede ser utilizado como parte de la estrategia en el tratamiento de la DAPP. COMPOSICIÓN: Fipronil 10 g Butilhidroxianisol 0,02 g Butilhidroxitolueno 0,01 g Excipiente c. l. p. 10 ml. CONTRAINDICACIONES: No se dispone de datos sobre su uso en perros de edad inferior a 10 semanas o de peso inferior a 1 Kg, ni en gatos de edad inferior a 3 meses o de peso inferior a 1 Kg. No usar en hembras lactantes. N.º de Reg. 1210 ESP, 1163 ESP.

sumari

Present i futur
de la Veterinària 4

Etiologia i obesitat felina 12

Albinismes i
"Floquet de Neu" 15

Festa de Sant Francesc 23

Apropem / Borsa de treball 26

Tribuna oberta 29

Legislació 30

Agenda 32

editorial

UNA PROFESSIONALITÀ COMPETITIVA

La V Jornada Col·legis Professionals / Universitat organitzada el passat 9 d'abril pel Consell Social de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) i dedicada en aquesta ocasió a la Veterinària centra l'interès del present número de la revista. Poques vegades es dona l'oportunitat de reflexionar amb tanta amplitud sobre la professió veterinària com va ocórrer en aquest esdeveniment.

La Jornada va ser tot un èxit no tant sols per l'enorme poder de convocatòria que va tenir sinó també per la quantitat i qualitat de les idees exposades. Malgrat que la majoria de convidats a les diverses taules rodones procedia del camp de la Veterinària, també van poder escoltar l'opinió de representants d'altres esferes professionals i socials, que van contribuir a enriquir l'anàlisi des d'una interessant òptica externa.

El balanç de les diverses aportacions ofereix una visió conjunta sobre la Veterinària que convida a un cert optimisme, sempre i quan es sàpiguen corregir les ombres que es van deixar entreveure. En la part dels aspectes positius, gairebé tothom va destacar el bon bagatge tècnic dels veterinaris i la seva capacitat per respondre als reptes que planteja la creixent preocupació social pels temes de la seguretat alimentària i el benestar animal; sense oblidar, però, el caràcter dinàmic de la conjuntura econòmica i social, que obliga a un esforç continu per tal de no perdre el factor de competència que els veterinaris han assolit enfront d'altres professions més tradicionals. D'aquí la importància, també destacada per molts dels participants, de la formació continuada, i del paper que poden tenir institucions com els Col·legis i Associacions Professionals com a garants de l'excel·lència tècnica de llurs membres.

En la part negativa, però, es van apuntar elements que ja hem citat anteriorment en aquestes pàgines: el perill de l'endogàmia, de la incapacitat per comunicar a la societat la importància de la tasca del veterinari com un dels pilars de la salut pública; l'excessiva predilecció dels estudiants per la clínica de petits animals, que ja ha començat a repercutir negativament en les oportunitats laborals dels llicenciats; i, en una vessant més pràctica, l'escassa formació en àrees no estrictament vinculades a la Veterinària però que cada vegada són més valorades pel mercat de treball, com ara les habilitats comercials i humanes i el domini dels idiomes i les noves eines d'informació.

En definitiva, un debat enriquidor i necessari que ens agradaria que no caigués en sac trencat i que donés pas a propostes concretes des de l'àmbit professional, acadèmic, social i polític amb l'objectiu de fer progressar la Veterinària.

REVISTA DEL COL·LEGI OFICIAL DE
VETERINARIS DE BARCELONA I TARRAGONA
Nº 63 • MAIG/JUNY 2002

REDACCIÓ I COORDINACIÓ:

Consell de Redacció: Junta COVB
Francesc Monné, Joan Mesjà, Pilar Gurría, Albert Sordé,
Montse Pérez, Teresa Rigau, Ana Avellaneda, Manel
Giménez, Fernando Royo, Antonio Ballester, Sílvia Serdà
Edició: David Quesada
EDITA: Col·legi de Veterinaris de Barcelona
Av. República Argentina, 21-25 • 08023 Barcelona •
Tel. 93 211 24 66 • Fax: 93 212 12 08
e-mail: covb@covb.es • http://www.covb.es

DISSENY, IMPRESSIÓ I DISTRIBUCIÓ:

Editorial MIC. Campanillas, 26
24008 León • Tel. 987 27 27 27
Fax: 987 27 16 18
E-mail: mic@editorialmic.com

PUBLICITAT: Editorial MIC. Tel. 987 27 27 27

Dipòsit Legal: B-43.999-96
Exemplar gratuït per als col·legiats

PRESENT I FUTUR DE LA VETERINÀRIA

La UAB dedica la V Jornada Col·legis Professionals/Universitat a reflexionar sobre la formació i les sortides professionals de la nostra professió

David Quesada

*Lluís Ferrer:
"només els veteri-
naris tenen la
capacitat de fer
front als nous
reptes derivats de
la creixent
preocupació per la
seguretat ali-
mentària i la
cura dels
animals."*

- ▶ Veterinària i societat
- ▶ Titulació vs. professionals i l'exercici de la veterinària
- ▶ La formació continuada i l'exercici professional
- ▶ Sortides professionals de la titulació de veterinària

V JORNADA COL·LEGIS
PROFSSIONALS/UNIVERSITAT

Hotel Melià Confort Campus, Vila Universitria (Bellaterra)
9 d'abril de 2002

L'objectiu de la Jornada era tractar, des de l'àmbit de la veterinària, la relació entre la societat, la universitat i els col·legis professionals. En el rerafons de la qüestió es troben els progressius canvis que s'estan produint en la nostra societat i que estan obligant a un replantejament global de les estructures clàssiques que regulen el món laboral i acadèmic.

La jornada es va estructurar al voltant de quatre taules rodones sobre els temes de la Veterinària i la Societat; la Titulació vs. Professionals i l'exercici de la veterinària; La Formació Continuada i l'exercici professional; i les sortides professionals dels titulats en Veterinària.

L'acte inaugural va anar a càrrec del nou rector de la UAB, **Lluís Ferrer**, professor de la facultat de Veterinària de la UAB. Ferrer va dir que el dels veterinaris és un col·lectiu petit, marcat pel pes de la tradició i més aviat propens a la introspecció. Cal doncs, potenciar la vocació de servei a la societat dels veterinaris, ja que només ells tenen la capacitat de fer front als nous reptes derivats de la creixent preocupació per la seguretat alimentària i la cura dels animals.

El passat 9 d'abril va tenir lloc al campus de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) la V Jornada Col·legis Professionals/Universitat, enguany dedicada a la Veterinària. La sala d'actes de l'Hotel Melià Confort Campus gairebé es va quedar petita per acollir la nombrosa audiència, composta principalment per estudiants de Veterinària i d'altres llicenciatures relacionades amb l'àmbit de la salut animal i la seguretat alimentària, que es va aplegar per escoltar els experts convidats a l'acte, organitzat pel Consell Social de la UAB.

Gestionar l'espai públic

La primera taula, dedicada a la Veterinària i la Societat, va comptar amb la participació de Jordi Portabella, tercer tinent d'alcalde de l'Ajuntament de Barcelona i president del Consell d'Administració del Zoo de Barcelona; Xavier Barà, veterinari i director de la firma QSM Consultors; Xavier Llebaria, director de la Unitat Operativa d'Higiene dels Aliments i Zoonosi de l'Ajuntament de

Barcelona; Jordi Bernardo, també veterinari i director tècnic de l'empresa alimentària Casademont; i Dolores Torner, directora de la Fundació Animals i Societat.

Jordi Portabella

Segons **Jordi Portabella**, els animals han deixat de ser exclusivament éssers vius per a consum humà, i juguen un paper social cada vegada més important. Això implica un major compromís per part dels veterinaris. L'espai públic està cada vegada més saturat, i si això es trasllada a la convivència de persones i animals, sobretot en un entorn urbà, les dificultats són més grans. Moltes notícies relatives als animals domèstics estan lligades a temes conflictius: gossos potencialment perillosos, proliferació de colònies de gats silvestres, higiene pública, etc. Per això, cal establir un mínim comú denominador de convivència i cohesió social entre animals i persones, i en això és molt important la reflexió que puguin aportar els veterinaris. En aquest punt, Portabella no es va estar de fer un petit retreu a la professió, reclamant més participació seva en l'elaboració de lleis i reglaments (retret que posteriorment seria contundentment contestat pel degà del COVB, Francesc Monné, qui va recordar al representant de l'Ajuntament de Barcelona les nombroses ofertes de col·laboració del Col·legi a l'Administració, sovint rebutjades o simplement silenciades).

Per la seva banda, **Xavier Barà** va dir que, en un món que tendeix a l'especialització, cal tornar als plantejaments globals que aportin una perspectiva integral. En l'àmbit de la Veterinària això significa parlar de temes com la traçabilitat dels aliments i del benestar animal, no tant sols de les mascotes, sinó també dels animals de producció. El veterinari, amb la formació que rep, pot aportar a la societat aquesta visió de conjunt d'una cadena que va de la granja a la taula del consumidor. Xavier Barà va finalitzar la seva inter-

Xavier Barà

venció afirmant que "si es vol ser útil a la societat no s'ha de perdre la capacitat de somniar".

Més transparència i comunicació amb la societat

El següent ponent, **Xavier Llebaria**, va començar el seu discurs advertint que la Veterinària està caient en certes rutines que l'arrisquen a perdre el tren de la innovació. En les darreres crisis alimentàries, per exemple, no ha funcionat la transparència informativa als consumidors, fet que ha provocat una pèrdua de confiança de la societat en les institucions i en els professionals que les representen. En aquest sentit s'ha de fer un esforç en comunicar no només els riscos sinó també les intervencions, les decisions i els resultats derivats. Per altra banda, la seguretat alimentària camina cap a la multidisciplinarietat de titulacions; és aquí on la veterinària de salut pública i el conjunt dels seus professionals, independentment de si pertanyen al sector públic o privat, han d'incorporar valor afegit.

Segons Llebaria, hi ha quatre aspectes on es fonamental canviar la rutina actual i introduir elements innovadors:

- Avançar en la pràctica de la veterinària de salut pública basada en l'evidència.
- Aproximar i cohesionar la recerca i investigació en relació amb la pràctica professional en aquest àmbit.
- Postular fórmules d'intervencions sanitàries basades en evidències rellevants.
- Creació dels instruments i habilitats per la identificació i l'avaluació d'evidències.

Cal doncs, publicar i comunicar; integrar la recerca en la praxis de la veterinària de salut pública i introduir elements innovadors que generin més interrelació comunicativa entre la societat i els professionals.

Per altra banda, l'augment de la sensibilitat social envers models de producció menys intensius i més sostenibles amb el benestar animal i el medi ambient donaran en els propers anys un rol més rellevant a la professió veterinària com a garant d'aquest nou enfocament. Segons Llebaria, els veterinaris s'hi juguen molt, i més per l'evidència actual d'inactivitat i manca de lideratge proactiu en aquest aspecte. Per això, és hora que tant a nivell individual com corporatiu, a través de les associacions i col·le-

Xavier Barà: "el veterinari pot aportar a la societat una visió de conjunt de la cadena que va de la granja a la taula del consumidor"

Xavier Llebaria: "en matèria de seguretat alimentària, els professionals han de fer un esforç per comunicar a la societat no només els riscos sinó també les intervencions, les decisions i els resultats"

*Dolors Torner:
"cal anar cap a
un nou model de
societat amb
espais públics
compartits per
persones i
animals"*

gis professionals, el benestar animal es converteixi en una prioritat bàsica en l'àmbit de la recerca, comunicació, formació i intervenció. L'últim aspecte de la intervenció de Xavier Llebaria es va referir a la convivència dels animals de companyia al medi urbà. L'alarma social generada pels atacs de gossos agressius a persones ha engegat l'elaboració de normes legislatives, més o menys encertades, en un intent de regular la situació creada. En el debat generat, Llebaria ha trobat a faltar la presència activa i el lideratge dels veterinaris. Segons ells, hi ha prou ciència i investigació a la Universitat, professionals amb suficient rigor i serietat i excel·lència en la praxis clínica envers els animals de companyia perquè la Veterinària lideri el debat i aporti propostes des del rigor científic per tal de constituir-se en l'interlocutor principal entre les administracions, les entitats animalistes i la resta de la societat.

Jordi Bernardo també va incidir en la seva intervenció en la necessitat que els veterinaris eduquin la societat des del coneixement i l'excel·lència científica. Al cap i a la fi, el que demana la societat i la indústria són llicenciats en pensar.

Dolors Torner

Per concloure la primera taula rodona, **Dolors Torner** va fer un breu repàs al paper de la Fundació Animals i Societat (coneguda abans com a Fundació Purina) en la promoció del paper dels animals de companyia en la societat, centrat principalment en les campanyes anuals antiabandonaments i els programes de

Teràpia Assistida per Animals de Companyia (TAAC) en residències geriàtriques, presons i escoles. Segons Torner, cal anar cap a un nou model de societat amb espais públics compartits per persones i animals, situació que ara no es dona malgrat el fet que una quarta part de les llars espanyoles té gossos i el 15 % gats. I també és necessari reconèixer el paper del veterinari no tant sols com a garant de la higiene sanitària de les mascotes, sinó també d'una certa idea d'"higiene social", a través de l'educació del propietaris en el benestar animal i la detecció precoç de problemes (en especial maltractaments físics i psíquics) que d'altra forma poden passar desapercebuts.

A la conquesta de nous àmbits d'activitat

La segona taula rodona, Titulació vs. Professionals i l'exercici de la veterinària, va ser encetada per **José Manuel Sánchez Vizcaíno**, director del Centro de Investigación en Salud Animal (CISA) de Valdeolmos (Madrid). Després de fer una breu introducció sobre la tasca

José Manuel Sánchez Vizcaíno

que porta a terme el CISA en una doble vessant de desenvolupament biotecnològic de noves vacunes i diagnòstic de malalties animals exòtiques, Sánchez Vizcaíno va apuntar els nombrosos reptes als quals s'enfronta el món de la veterinària, entre els quals destaquen la correcció de l'actual tendència a la curació en detriment de la prevenció, l'aparició de noves malalties i la reaparició d'antigues malalties que es consideraven ja controlades, i la formació continuada per no desconnectar del món exterior. Entre les àrees de més demanda per a la professió, el director del CISA va citar la medicina preventiva, l'enginyeria genètica, la vida silvestre i el benestar animal vs. la sanitat animal.

El següent ponent, **Martí Pumarola**, professor del Departament de Medicina i Cirurgia Animals de la UAB, va enunciar els elements que formen el quadre dins del qual operen els estudis de Veterinària. En primer lloc, el marc legal, que a nivell europeu es remunta a 1978 i que per tant caldria revisar degut a les grans transformacions que s'han produït des d'ençà en el tema de la producció i sanitat animal i també en el si de la pròpia professió. A continuació, l'estament universitari, integrat pel personal docent, que aporta experiència i coneixement del centre i dels plans d'estudi, i els estudiants, incloent-hi els llicenciats en els darrers 4 anys, per la utilitat que pot tenir per al pla d'estudis la seva experiència laboral pròxima.

Martí Pumarola

Després, l'estament professional, és a dir, l'organització col·legial, les federacions europees, les associacions professionals, els funcionaris i els veterinaris de la indústria i els laboratoris.

Josep Tarragó

Per últim, la interrelació amb les professions properes a la Veterinària, com ara les ciències de la Salut, les ciències experimentals i l'Agricultura, i fins i tot amb d'altres disciplines aparentment més allunyades, com les Ciències socials.

Josep Tarragó director general de l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries (IRTA). Tarragó va dir que en els darrers anys s'han obert nous camps professionals no reconeguts com a propis de la Veterinària per la societat, degut a les següents causes:

- la desaparició de l'animal de treball,
- l'augment del nivell de vida de la població, la qual cosa ha comportat més consum d'aliments d'origen animal, el desenvolupament de la indústria alimentària i en conseqüència un increment de la demanda de tècnics, que en la seva major part han estat veterinaris,
- Un esperit competitiu més gran enfront l'acomodament d'altres professions aparentment millor situades per accedir als nous llocs de treball, com per exemple l'enginyeria agrònoma.

El director de l'IRTA va afegir que el manteniment d'aquest estimul competitiu per part dels veterinaris dependrà, més que de lleis proteccionistes, de la seva capacitat per a mantenir com a propis els nous camps professionals.

Malgrat l'accés a noves àrees d'activitat, la societat continua percebant com a principal camp de treball de la Veterinària la salut animal, i és aquí on els veterinaris han de respondre a les demandes socials.

Pedro Fernando Rouco, director del Departament de Producció Animal de la Facultat de Veterinària de la Universitat Complutense de Madrid, va centrar la seva intervenció en la millora de la formació veterinària a Espanya, reflectida en tres aspectes: millora de les instal·lacions i equips (amb la creació dels hospitals vete-

rinaris i les granges docents); millora dels plans d'estudi (el sistema de troncabilitat permet l'accés dels alumnes a tots els àmbits de la carrera); i millora del quadre docent, amb més professors, millor relació professor/alumne i la incorporació de professionals de reconegut prestigi com a professors a temps parcial.

Tanmateix, Rouco va esmentar que els estudis de Veterinària tenen una excessiva predilecció per la clínica de petits animals en detriment d'altres àrees, inclinació que segons ell ja no es justifica socialment perquè la demanda ha disminuït.

Va cloure la segona taula rodona **Jordi Masbernat**, director de l'empresa Pig Improvement Company (PIC), amb una anàlisi de les feines que duen a terme els tècnics a la seva firma, com a exemple del perfil professional que actualment demanda la indústria agroalimentària. Masbernat va destacar que el

Pedro Fernando Rouco

Jordi Masbernat

60% de les tasques que realitzen els càrrecs tècnics a PIC tenen a veure amb les gestions comercials, els recursos humans i les finances, aspectes que constitueixen al seu parer punts febles en la formació dels veterinaris.

La formació continuada com a factor de competitivitat

La darrera taula rodona del matí, dedicada a la Formació Continuada i l'exercici professional, va comptar com a ponent principal **Helios Pardell**, secretari executiu del Consell Català de la Formació Mèdica Continuada (CCFMC).

El CCFMC és un organisme plurinstitucional, adscrit al Departament de Sanitat i Seguretat Social (DSSS), en què són representats el Departament de Sanitat i Seguretat Social, el

*Sánchez Vizcaïno:
"la Veterinària ha de corregir l'excessiva tendència a la curació en detriment de la prevenció"*

Helios Pardell

Comissionat per a Universitats i Recerca (Departament de la Presidència), el Consell de Col·legis de Metges de Catalunya, l'Acadèmia de Ciències Mèdiques de Catalunya i Balears, el Consell Interuniversitari de Catalunya, el Servei Català de la Salut i l'Institut d'Estudis de la Salut.

Els seus objectius principals són l'estudi de les necessitats dels metges en matèria de formació mèdica continuada (FMC), l'anàlisi de mètodes educatius, l'estudi i la proposta d'ordenació dels recursos disponibles, l'acreditació d'activitats i d'institucions proveïdores de FMC, el foment de les tasques de recerca sobre FMC i la proposta d'iniciatives i actuacions que millorin la FMC a Catalunya.

Segons Helios Pardell, si es vol que l'esforç del professional per mantenir-se competent mitjançant la FMC es tradueixi en alguna valoració objectiva, cal disposar d'un sistema formal d'acreditació de les activitats formatives o, eventualment, de les institucions proveïdores, que permeti l'adjudicació de crèdits. És aquí on les associacions professionals com els Col·legis poden jugar un paper important.

Altrament, un sistema objectiu d'acreditació constitueix un eina útil per a l'adaptació permanent de l'oferta a les necessitats del moment i per a la millora constant de la qualitat de l'esmentada oferta, a més de representar un element útil de referència per al professional, que li permet orientar millors els esforços per mantenir actualitzats els seus coneixements, les habilitats i les actituds.

En aquest sentit, Pardell va parlar del Diploma d'Acreditació Col·legial en Formació Mèdica Continuada (DAC-FMC), creat fa dos anys pel Consell de Col·legis de Metges de Catalunya com a instrument de reconeixement de l'esforç dels metges en Formació Continuada. Per a obtenir el DAC-FMC, cal aportar un nombre mínim de 10 crèdits de Formació Mèdica Continuada, atorgats pel Consell Català de Formació Mèdica Continuada, La Comisión de Formación Continuada del Sistema Nacional de Salud i

altres sistemes formals acreditadors reconeguts. El DAC-FMC s'atorga per un període de 2 anys, la qual cosa obliga als professionals que vulguin demostrar un nivell de competència elevat a un esforç continu en formació continuada.

A continuació va parlar **Francesc Florit**, vicepresident de l'Associació de Veterinaris Espanyols de Petits Animals (AVEPA). Després de destacar l'esforç d'aquesta associació en matèria de formació continuada, per mitjà d'un ample programa de seminaris que ja va per la seva

Francesc Florit

tercera edició, Florit va reincidir un cop més en la problemàtica de la plèthora en el camp de la clínica de petits animals que es dona a l'Estat espanyol. Per il·lustrar la situació, el representant d'AVEPA va dir que la mitjana de visites diàries als centres veterinaris a Espanya és de tant sols 4, dada que posa en evidència la importància de la formació continuada per a millorar la competència professional.

El següent ponent, **Manel Giménez**, secretari del Consell de Col·legis de Veterinaris de Catalunya (CCVC), va centrar la primera part de la seva intervenció en les necessitats formatives actuals dins dels diferents camps d'actuació veterinària: en la clínica de petits animals, les

Manel Giménez

noves tècniques diagnòstiques, quirúrgiques i terapèutiques; en la producció i clínica d'animals de granja, els temes d'additius, benestar animal i gestió de residus; en la bromatologia, la necessitat constant de reciclatge en matèria de legislació i les noves activitats derivades del control de la qualitat dels aliments (codis de bones pràctiques, Sistemes d'Anàlisi de Perills i Punts de Control Crític -APPCC-, normes ISO i UNE, formació de manipuladors, etc.).

A continuació, Giménez va parlar de la tasca

*Helios Pardell:
"els sistemes d'acreditació constitueixen un eina útil per a l'adaptació permanent de l'oferta dels professionals a les necessitats del moment"*

*Lourdes Augè:
"la formació continuada contribueix al creixement personal i professional de les persones i a la millora del negoci per a les empreses"*

de Formació Continuada que realitza el CCVC, mitjançant convenis de col·laboració amb diferents administracions públiques: el DSSS i el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca (DARP) de la Generalitat de Catalunya, i l'Institut Municipal de Salut Pública (IMSPB) de l'Ajuntament de Barcelona. Durant el temps de vigència dels diferents convenis, des de l'any 1998, s'han impartit un total de 110 cursos (101 al DSSS, 4 al DARP i 5 a l'IMSPB), als quals han assistit 2.698 alumnes, 2.452 de Sanitat, 124 del DARP i 122 de l'IMSPB.

Didier Carlotti

Didier Carlotti, president de la CNVSPA, l'Associació Francesa de Veterinaris Especialitzats en Petits Animals, va parlar tot seguit dels Col·legis Europeus de Veterinaris Especialistes (CEVE), creats a partir de societats científiques ja existents sota les recomanacions fetes l'any 1992 pel Comitè Consultiu per a la Formació de Veterinaris (ACVT) i les

directrius del Consell Europeu d'Especialització Veterinària (EVBS), que funciona des de 1993. Els objectius d'aquestes entitats supranacionals són:

- millorar la salut dels animals de companyia gràcies a un exercici de l'activitat veterinària altament qualificat,
- millorar el nivell general de la Veterinària fomentant l'intercanvi entre professionals,
- garantir un servei de qualitat per part dels especialistes i evitar la competència deslleial per part de "suposats" especialistes,
- estimular els avenços científics en les diferents disciplines,
- establir regles transnacionals en relació a la formació postdoctoral i l'exercici dels especialistes.

Per accedir a qualsevol dels 14 CEVE constituïts actualment cal ser doctor veterinar i presentar la candidatura al comitè responsable de la seva avaluació; haver demostrat ètica professional; tenir una experiència mínima d'un any en els diferents àmbits de la medicina i la cirurgia veterinàries; seguir un programa de resident durant un temps no inferior a dos anys, sota la supervisió d'un o més diplomats del Col·legi (facultats de Veterinària, clíniques privades), i superar l'examen en anglès.

Segons Carlotti, els CEVE donen resposta en l'Europa actual a la necessitat d'harmonització. La participació d'universitaris i de professionals de prestigi de tots els països en l'activitat del Col·legis constitueix una prova de l'objectivitat amb la qual aquests seleccionen llurs especialistes. Finalment, els criteris d'admissió, afegits a la revaluació periòdica dels diplomats cada cinc anys, asseguren el manteniment de l'alta qualificació de llurs membres.

Emili Gil, director de Veterinària Esteve, va recordar l'aportació de la seva empresa a la Formació Continuada dels veterinaris mitjançant el servei bibliogràfic (Veterinary Digest), que recull i resumeix treballs publicats en les principals revistes especialitzades de tot el món; el fons editorial propi, que actualment és de 40 obres; i els 30 seminaris que organitza cada any a tot l'Estat.

Emili Gil

Segons el responsable d'Esteve, per què les empreses creixin també ho han de fer llurs empleats. Això significa actualització constant de coneixements, formació en noves eines de treball i formació lligada als plans de carrera de persones amb projecció a llocs de treball de responsabilitat. A tall d'exemple, Gil va esmentar el Projecte OZ de promoció d'empleats d'Esteve en col·laboració amb centres d'ensenyament que ofereixen formació a distància.

La darrera intervenció del matí va anar a càrrec de **Lourdes Augè**, Manager Professional Services de Novartis Sanitat Animal. Augè va insistir un cop més en la Formació Continuada com una necessitat permanent que contribueix al creixement personal i professional de les persones i a la millora del negoci per a les empreses.

Lourdes Augè

Bons científics, mals comunicadors

El president del Consell General de Col·legis Veterinaris d'Espanya (CGCVE), **Juan José Badiola**, va actuar com a ponent de la darre-

ra taula de la jornada, celebrada per la tarda i dedicada a les sortides professionals dels titulats en Veterinària.

Badiola va afirmar que els veterinaris eren professionals amb una sòlida base científica però uns mals comunicadors que no han

Joan Mesjà

estat capaços de "vendre" a la societat la seva contribució a una alimentació de qualitat a l'abast de tothom. Les darreres crisis alimentàries constitueixen però una oportunitat per reivindicar aquest protagonisme.

Tanmateix, el president del CGCVE va advertir que "res no ens pertany en exclusiva", en referència a la competència d'altres professions per

ocupar les noves àrees d'activitat en el camp de la seguretat alimentària. Per altra banda, malgrat l'elevat nombre de facultats de Veterinària a l'Estat espanyol, no hi ha prou oferta d'especialització, i aquest aspecte és, a parer de Badiola, fonamental.

Joan Mesjà, vice-president del COVBT, va dibuixar el perfil del veterinari a l'empresa privada del sector industrial. Els requisits més habituals són haver fet cursos de post-grau relacionats amb cada àrea d'activitat (gestió empresarial, marketing i comercial, nutrició, gestió medi ambiental, etc.), un bon coneixement d'idiomes i experiència prèvia (patologia en grans animals en el cas d'empreses distribuïdores; desenvolupament de projectes ramaders en l'àrea d'instal·lacions i material per a explotacions ramaderes; tractament de purins i residus de granges si es vol treballar en empreses de gestió medi ambiental). Les feines que tenen a veure amb la gestió comercial demanen també bona presència, facilitat de tracte i dots de direcció.

Àngels Videla, responsable del control de qualitat del Grup Videla, va dir que el compromís i exigència de més qualitat a les empreses requereix la incorporació de més personal tècnic especialitzat. El ventall de funcions d'aquest s'ha ampliat en els darrers anys: control en plantes, gestió, laboratori, control de residus i emanacions, sistemes de gestió medi ambiental, direcció de fàbrica, recerca i desenvolupament, etc. Segons Videla, la indústria busca gent oberta a rebre

formació addicional, i la titulació és un requisit secundari mentre es demostrï una sòlida base científica.

A continuació, **Eva Moyano** va explicar el funcionament d'Apropem, la borsa de treball del COVB, de la qual n'és responsable. Aquest servei rep unes 800 ofertes de feina cada any, la meitat de les quals procedeix del sector de la clínica de petits animals, un 40 % de la indústria, un 7 % de la producció animal i el 3 % restant de l'Administració.

En el sector de la clínica de petits animals més de la meitat de les ofertes laborals són per treballar en horari de jornada completa, només de dia o combinant urgències i dia. La resta d'ofertes es divideix quasi proporcionalment entre feina d'urgències i substitucions durant les vacances d'estiu.

En quant al sector industrial, la major part de la oferta laboral es refereix a feines de tipus comercial (màrqueting i vendes), seguides a gran distància per les feines d'investigació i desenvolupament (monitor d'assaigs clínics, tècnic de registres), control de qualitat (APPCC, normativa ISO) i formació de personal d'indústries alimentàries.

En el sector de la producció animal, la majoria de les ofertes són per tasques tècnico-comercials en granges de porcí o vacu, mentre que a l'Administració el 100% de les ofertes són per a substitucions en el període estival i nadalenc, ja que cada administració sol gestionar la seva pròpia borsa de treball i només acudeix a Apropem quan no pot cobrir les vacants amb els propis mitjans.

Josep M. Masjuan, catedràtic de Sociologia de la UAB i responsable de l'Observatori de Graduats (ICE), va tancar el torn d'intervencions oferint les conclusions del Grup de Discussió sobre l'Enquesta als llicenciats de Veterinària de 1995 elaborada per l'ICE [vegeu Veterinaris nº62, abril 2002, pàgs. 10;11].

Amb una breu al·locució d'agraïment als participants i assistents per part de **Rafael Grasa** i **Pere Miró**, president del Consell Social de la UAB, es va clausurar la V Jornada Col·legis Professionals/Universitat. Encara que l'atapeït del programa i la prolongació de les intervencions van limitar el debat amb l'audiència, les aportacions dels experts convidats van tenir un innegable interès per reflexionar sobre la realitat actual i els reptes futurs de la formació i l'exercici professional de la Veterinària.

*Juan José Badiola:
"els veterinaris no
han estat capaços
de "vendre" a la
societat la seva
contribució a una
alimentació de
qualitat a l'abast
de tothom"*

La Superpoblació Provoca l'Abandó

Esterilitza'ls

Fes-ho per Ells

OBESITAT I ETIOLOGIA FELINA

Victòria Coll

"L'obesitat pot afavorir l'aparició d'altres patologies en el gat, com ara la diabetis, afeccions dermatològiques, coixesa i diarrees"

En la clínica diària cada vegada es veuen més gats amb problemes de sobrepes, i aquesta tendència a l'obesitat té una relació molt estreta amb el comportament de l'animal. Estudis fets als Estats Units, Gran Bretanya i França estableixen que d'un 20 a un 40 % dels gats pateixen aquest problema.

En conseqüència, les dietes d'aprimament no funcionen si no s'associen a una modificació del comportament. Cal conèixer doncs el comportament habitual del gat i estudiar com es pot modificar aquest.

Entre les causes metabòliques més habituals d'obesitat destaquen la utilització de progestàgens, còrtics i alteracions de les glàndules adrenals. Entre les causes associades al comportament cal esmentar l'ansietat, les depressions cròniques i la hiperactivitat. Altres factors que poden predisposar l'aparició de l'obesitat són els genètics, la castració, la manca d'exercici dins d'un apartament i fins i tots certs rituals equívocs entorn de l'alimentació practicats pels mateixos propietaris.

L'obesitat pot afavorir l'aparició d'altres patologies en el gat, com ara la diabetis, afeccions dermatològiques, coixesa i diarrees.

Un animal vinculat al seu territori

El gat és un animal que s'adapta a viure en qualsevol entorn rural i urbà, fins i tot creant colònies silvestres a les mateixes ciutats. Tanmateix, l'adaptació a espais reduïts com un pis té òbviament conseqüències en el seu comportament.

El gat és un animal territorial abans que social. Viu molt vinculat al territori que l'és conegut. Per tant, l'alteració d'aquest factor (canvis de territori o modificacions en l'entorn habitual, com canvis de mobiliari o arribada de persones desconegudes) pot provocar l'aparició de problemes d'ansietat.

El gat concep el seu territori com un espai tridimensional on es pot enfil·lar i amagar -aspecte aquest últim molt important-, dividit en diferents camps d'activitat (descans, joc, caça, aïllament), connectats per diferents trajectes delimitats a la vegada per diferents marques: orina, esgarrapades, marcatge facial. En el cas del marcatge facial, el gat desprèn feromones que serveixen per disminuir l'ansietat de l'animal; en canvi, el marcatge amb orina, encara que és habitual en el comportament sexual del gat, també és un factor desencadenant i a l'hora un senyal d'estress.

El comportament caçador no té cap relació amb l'alimentació, és una activitat normal i diària que el gat practica en solitari; quan porta alguna presa a casa no és per ensenyar-la al propietari, sinó per dur-la al seu territori de seguretat. Limitats per l'espai i per la manca de preses reals, els gats domèstics substitueixen la cacera pel joc o en alguns casos per la "cacera" de les persones -l'ú-

La forma com interacciona un gat amb el seu propietari influeix en la seva pauta d'alimentació

nica "cosa" que es mou al seu voltant - ; el que sembla un típic joc amb els turmells pot degenerar llavors en agressions que són mal interpretades pel propietari i conduir al sacrifici del gat.

El joc és una activitat molt important que el gat practica durant tota la seva vida, fins i tot quan ja és gran. Quan és cadell, al voltant de les cinc setmanes de vida, el joc serveix com a mètode d'aprenentatge de l'autocontrol. L'activitat lúdica també permet la interacció social entre diversos individus que conviuen i amb els propietaris, i té alhora un efecte ansiolític al servir com a substitució d'altres activitats limitades per l'entorn, com la cacera. Cal doncs educar al propietari sobre com estimular el joc del seu gat.

Tothom que conviu amb un gat sap que no és un animal antisocial, però òbviament el tipus de socialització és molt diferent que en el cas del gos. No és un animal jeràrquic, la qual cosa facilita molt la convivència amb les persones - el 75 % de les visites relacionades amb problemes de comportament per part del gos són per qüestions de jerarquia. La relació que estableix amb altres gats és la mateixa que estableix amb les persones.

Els propietaris sovint interpreten erròniament les pautes de comportament de llurs gats. Creuen, per exemple, que el marcatge facial sobre ells és una mostra d'afecte, i que amb aquest gest els estan demanant menjar, quan en realitat el comportament alimentari no constitueix un acte social per al gat, per què no li dona importància. Tanmateix, si cada vegada que el gat marca al propietari aquest li dona menjar, l'animal acabarà creant un ritual que a la llarga pot provocar un problema de sobrealimentació. Per altra banda, l'acte de donar menjar al gat esdevé en alguns casos l'únic moment en què el propietari pot interaccionar amb l'animal, la qual cosa reforça la tendència a alimentar-lo en excés.

Dieta i hàbits

Quan es detecta un problema de sobrepes en un gat que arriba a la clínica, el més important és convèncer el propietari que la seva mascota pateix obesitat i que cal tractar-la. Per això pot ser útil emprar tècniques

L'obesitat afecta d'un 20 a un 40 % dels gats domèstics

"El joc permet substituir altres activitats del gat limitades per l'entorn urbà, com la cacera, i facilita alhora la interacció amb altres gats i les persones"

objectives, com fer una comparació de l'evolució del pes de l'animal al llarg de les successives visites o utilitzar percentatges en comptes d'absoluts a l'hora d'informar el pro-

Els gats conceben llur territori com un espai dividit en diferents zones segons l'activitat: esbarjo, descans, alimentació...

CONDICIONS QUE AFAVOREIXEN L'OBESITAT EN EL GAT DOMÈSTIC

- No tenir accés a l'exterior (menys despesa d'energia)
- Limitacions per caçar i/o jugar
- Dormen més
- Donar-los aliment a determinades hores en comptes d'auto servei
- Utilitzar aliments molt palatables i d'alt valor energètic
- Dèficits de comportament

Els gats no donen importància a l'acte de menjar i toleren bé la presència d'altres éssers en aquests moments

"L'ideal és que el gat disposi d'aliment sempre, per què és un animal que menja moltes vegades al dia en petites quantitats"

pietari (té més impacte dir-li que el seu gat pesa un 15 % - 20 % més del compte que no pas dir que ha augmentat un quilo).

També és molt important conèixer les pautes d'alimentació del gat, així com el tipus d'activitat que fa (si té accés a l'exterior, si juga, si es relaciona amb altres gats), per tal d'esbrinar si hi ha errors de comprensió per part del propietari en quant al comportament de l'animal.

En fer la prescripció, no només hem d'establir el tipus de dieta, sinó també informar al propietari de les pautes errònies d'alimentació que estava seguint fins aleshores i de la necessitat d'establir unes pautes diferents. L'ideal és que el gat disposi d'aliment sempre, per què és un animal que menja moltes vegades al dia en petites quantitats. Pot ser que al començament el gat s'engreixi, però al cap d'un temps normalment s'autoregularà i el problema desapareixerà. Si aquest però persisteix, es pot optar per donar una quarta part de la dosi diària pel matí, període en què el gat és menys actiu, i repartir la resta per la tarda.

Altres vegades ens podem trobar amb rituals d'alimentació molt arrelats i difícils d'erradicar en les persones; llavors s'ha de substituir aquests rituals per altres activitats com el joc. En gats joves pot resultar útil fer de l'alimentació un joc, amagant el menjar en diversos llocs de la llar, per què el busqui (un comportament que s'apropa a l'acte de caçar).

Les pautes d'alimentació també han d'anar associades a l'adaptació de l'entorn al comportament de l'animal per tal que aquest es senti més còmode. El propietari ha de ser conscient que al gat li agrada amagar-se, saltar, enfilarse, marcar i esgarrapar, i li ha de facilitar zones on pugui fer tot això. També li ha de proporcionar regularment al gat noves i variades joguines, sempre de petit tamany, per què les pugui agafar i mossegar. Mai no s'ha de forçar la interacció amb l'animal, aquest sempre ha de decidir quan vol que li facin una carícia, per què en cas contrari s'irrita.

En definitiva, és fàcil enriquir l'entorn d'un gat, qualsevol petit canvi moltes vegades és suficient per augmentar l'activitat d'un gat durant un període de temps. Si el propietari ho fa així, aconseguirà augmentar la despesa d'energia de l'animal, disminuir la seva ansietat, augmentar la interacció amb el propietari i evitar altres activitats de substitució perjudicials.

Tot això significa una tasca pedagògica i una major implicació per part del veterinari. Aquest ha de tenir clar que l'obesitat pot ser una malaltia; ha de conèixer el comportament del gat i el tipus d'interacció que estableix amb el seu propietari; i dedicar-hi temps (no ens podem limitar a receptar i res més).

Els objectius d'una dieta han de ser òbviament disminuir el pes, però també millorar el comportament del gat, amb la qual cosa establim una relació més positiva amb el propietari.

ALBINISMES i "FLOQUET de NEU"

Jordi Montsalvatge

Ex patòleg Veterinari del Zoo de Barcelona. Metge. Psiquiatra

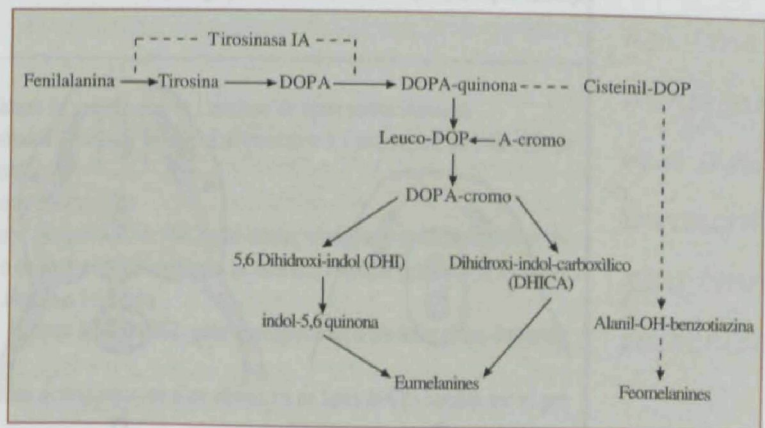
A part de la característica típica i molt probablement única d'aquest singular animal dins la seva espècie, que és la d'ésser albi, hi han dues més que sobresurten en el pensament col·lectiu de la gent que sovint el visita i del personal que ha tingut i té cura d'ell. La primera d'aquestes característiques fa referència al caràcter aparentment introvertit que exhibeix aquest primat superior, i la segona, més que una característica, és un fet que moltes persones es pregunten i que no és altre que la manca de descendència albina, una pregunta que de tant repetitiva quasi la converteix en una característica típica i tòpica dels trets globals que conformen "Floquet de Neu".

Aquests dos fets esmentats, introversió i manca de descendència blanca, tenen una explicació en la primera característica citada al principi, és a dir, l'albinisme. Però per fer-ho ben entenedor, cal endinsar-se en el que significa i comporta ésser albi, i això és el que farem tot seguit. Abans però un incís. "Floquet de Neu" fou capturat a la Guinea Equatorial l'octubre de 1966. Va arribar a Barcelona el novembre del mateix any destinat al Parc Zoològic. Les seves dents indicaven llavors una edat aproximada de dos anys; això vol dir que enguany complirà o ha complert els 38 anys, una edat molt avançada per un goril·la.

L'albinisme és una malaltia hereditària de caràcter autosòmic recesiu. Està causada per una deficiència de melanina en la pell, fàneres i ulls (albinisme oculo-cutani, OCA) o bé solament en els ulls (albinisme ocular, OA). És el resultat de mutacions en els gens involucrats en la biosíntesi del pigment anomenat melanina (vegeu esquema 1).

La formació del pigment de la pell (melanina) és part del camí metabòlic que s'inicia en la fenilalanina, segueix amb la tirosina, la DOPA, la DOPA-quinona i a partir d'aquí es bifurca per formar per un cantó les eumelanines o melanines amb sofre (S) o feomelanines.

L'enzim més conegut d'aquest camí metabòlic és la tirosinasa IA, o tirosinasa melanogènica, que hidroxila la tirosina convertint-la en 3,4 dihidroxifenilalanina (DOPA) i després converteix la DOPA en DOPA-quinona. Cal advertir que hi ha, com a mínim, una altra tirosinasa, hepàtica, producte d'un altre gen. Entre els gens involucrats en la síntesi de la melanina que s'han aïllat, el gen de la família tirosinasa (Tyr) ha estat abastament estudiat. El producte del gen Tyr és la proteïna tirosinasa (E.C.1.14.18.1), un enzim específic dels melanocits (derivats embriològics de la cres-

Esquema 1. Via Metabòlica de la melanina

Floquet de Neu en l'etapa juvenil

- 1.- Migració dels premelanòcits cap als òrgans diana
- 2.- Organització dels melanosomes
- 3.- Síntesi d'eumelanines i feomelanines
- 4.- Transport dels grànuls de melanina a la perifèria del melanòcit, la seva extrusió i l'ingrés dins els queratòcits.

En cadascuna d'aquestes etapes intervenen diferents gens (i factors ambientals) que determinen el procés, per la qual cosa hi ha un considerable grau de variabilitat potencial de cara al resultat final, tant de la pell com de la coroides. La pigmentació de l'epiteli pigmentari de la retina (que és un derivat embriològic del tub neural) acompanya moltes vegades al procés de la pell, però a vegades té factors gènics propis.

Pels estudis de l'evolució molecular humana relatius a la distància en milions d'anys (Ma) entre l'home i els primats superiors, sabem que el goril·la ocupa un lloc intermedi entre el ximpanzé i l'orangutan, és a dir uns 6,3 a 8,5 Ma. Cal dir també que les diferències entre el genoma humà i el del goril·la és del 2,1 %. Faig esment de tot això perquè l'albinisme de l'home i el dels primats superiors no humans ha de tenir moltíssimes similituds. Per tant, agafarem com a prototip l'albinisme humà, que per raons òbvies ha estat abundantment investigat.

Fet aquest incís, seguirem amb les etapes del desenvolupament de la pigmentació melànica. La migració dels melanòcits està alterada en certes hipopigmentacions circumscrites, tals com el ble de cabells blancs o taques hipopigmentades (piebald dels anglesos). La formació dels melanosomes està alterada en certs albinismes òculo-cutanis que són tirosinasa positius (albinisme òculo-cutani 2, AOC2/mutacions de la proteïna P). Es presumeix que la distribució intracel·lular dels melano-

ta neural) dels quals les cel·lules antecessores han d'emigrar fins la pell, la coroides i les fàneres. A la vegada, la síntesi del pigment (melanines) no es fa directament en la matriu citoplasmàtica, sinó dins d'estructures membranoses especials anomenades melanosomes. Els melanosomes es diferencien fins madurar en grànuls de melanina, i aquests grànuls són distribuïts a les ramificacions perifèriques del melanòcit, alliberats a l'espai intercel·lular i captats pels queratòcits de les capes mitjanes i basals de l'epidermis. Per tant, el desenvolupament del pigment en la seva localització normal depèn al menys de quatre processos diferents (fig. 2):

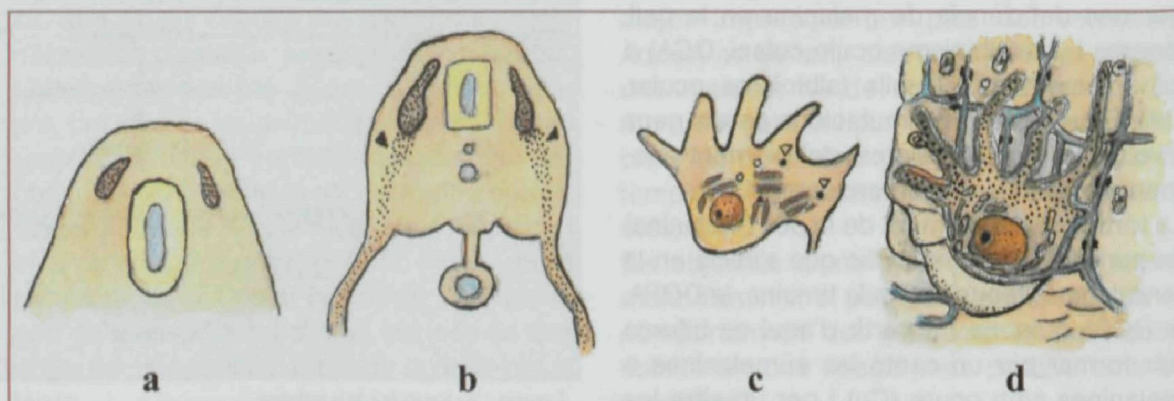

Figura 2. a) Creta neural; b) Premelanòcits migrants (▶); c) Melanosomes i síntesi (organització) de melanina (Δ); d) Transport intracel·lular i intercel·lular

nosomes depèn dels components del citoesquelet i està regulada per l'hormona melano-citoestimulant, que pot tenir el receptor cel·lular alterat. La melanogènesi en si mateixa està condicionada per la presència d'una tirosinasa normal i, a més, per la presència d'altres enzims com la DOPA-cromotautomerasa. Hi ha també, al menys, un producte gènic que porta a una mort programada de melanocits i a l'aspecte platejat del pèl. Resumint, la idea vulgaritzada que la pigmentació de la pell i el color de l'iris, entre d'altres, obeeixen a regles d'herència simple, monogènica i de caràcters discrets no es correspon amb l'experiència; més aviat podríem dir que es tracta d'una herència poligènica, multifactorial i quantitativa.

Per exemplificar això darrer, podem dir que les primeres classificacions dels albinismes es recolzaven sobre la clínica i les anomalies bioquímiques. Els progressos en la identificació dels gens implicats permeten una aproximació fisiopatològica més racional. Tres entitats poden ésser definides segons el nivell

molecular dins del melanocit:

- els albinismes òculo-cutanis tipus 1 (AOC1), que impliquen mutacions del gen que codifica la tirosinasa situat en el cromosoma 11q,
- els albinismes òculo-cutanis tipus 2, que impliquen les mutacions del gen situat al cromosoma 15q que codifica el polipèptid P, proteïna de transport de la tirosina,
- els albinismes òculo-cutanis tipus 3 (AOC3), que impliquen les mutacions del gen que codifica una glicoproteïna transmembrana del melanosoma, la tyrosinase-related protein (TRP1) situat sobre el cromosoma 9p i que intervé únicament en la via de la eumelanogènesi.

Resta afegir formes on el mecanisme no està aclarit, com certes formes oculars i les associades a sordesa, així com els síndromes amb símptomes d'albinisme parcial.

En l'espècie humana hi ha com a mínim quinze tipus d'albinisme (quadre 1). Quants n'hi haurà en els primats superiors, i concretament en el goril·la?

"L'albinisme està causat per una deficiència de melanina en la pell, fàneres i ulls (albinisme oculo-cutani, OCA) o bé solament en els ulls (albinisme ocular, OA)"

A. Formes que fan referència solament al sistema pigmentari

A.1. Formes complertes

A.1.1. Mutació del gen de la tirosinasa o AOC1

A.1.1.1. Sense o amb alguna activitat tirosinàsica

- AOC1A o albinisme tirosinasa negatiu

A. 1.1.2. Amb activitat residual de tirosinasa

- AOC1B o albinisme groc
- AOC1MP o albinisme amb pigmentació mínima o plati
- AOC1TS o albinisme sensible a la temperatura

A.1.2. Mutacions de la proteïna P o AOC2

- AOC2 o albinisme tirosinasa positiu

A.1.3. Mutacions de la TRP1 o AOC3

- AOC3 o albinisme bru

A.2. Formes no classificades

- Albinisme roig
- AOC dominant autosòmic

A.3. Formes oculars

- AO recessiu lligat a X
- AO recessiu autosòmic

A.4. Formes particulars amb sordesa

- BADS síndrome (albinisme òculo-cutani, blens de cabells negres i sordesa de tipus sensorioneural)
- AO amb sordesa (heretat de forma autosòmica recessiva lligada al cromosoma X i mitjançant biòpsia cutània mostra la presència de macromelanosomes)

B. Formes que fan referència al sistema pigmentari associat amb altres perturbacions

- Síndrome de Hermansky-Pudlack (albinisme de tipus AOC1A, AOC2 o bé ocular, síndrome hemorràgic amb petèquies i equimosi i hemorràgies digestives o de post-partum, síndrome de sobrecàrrega per acumulació de material ceroida en els macròfags pulmonars, digestius i cutanis)
- Síndrome de Chediak-Higashi (albinisme de tipus AOC1 o AOC2, gran susceptibilitat a les infeccions, línfomes, pronòstic greu)
- Síndromes de Prader-Willi i Angelman (poden acompanyar-se d'un albinisme de tipus AOC2 i sembla ser el gen P el causant)

"L'estudi de l'albinisme ha passat d'un punt de vista inicial inferit a un sol gen (malaltia monogènica) a una malaltia que involucra diversos gens (malaltia poligènica)"

Quadre 1. Classificació de les formes d'albinisme

Representació artística de Floquet de Neu adult i l'autor de l'article

Al haver-hi només un goril·la albi, pocs estudis s'han pogut fer d'albinisme en aquesta espècie. Com es pot veure en la bibliografia adjunta, s'ha estudiat el gen de la tirosinasa en goril·les i en Floquet de Neu. Mitjançant aquest treball s'ha descobert la seqüència que codifica la via del gen de la tirosinasa en el *Gorilla gorilla gorilla*. Els cinc exons del gen van ésser seqüenciats en tres goril·les i en un home de pigmentació normal. El gen de la tirosinasa ha estat trobat en un locus puntual amb un nivell molt baix de substitució (poc variable). Algunes diferències d'aminoàcids i nucleòtids es van trobar en les seqüències que codifiquen la tirosinasa entre el goril·la i l'home. Mutacions del gen Tyr provoquen l'albinisme òculo-cutani tipus 1 (AOC1), el tipus més freqüent d'albinisme humà. El goril·la Floquet de Neu té una manca d'activitat tirosinàsica que dona lloc a incloure'l dins l'AOC1A. Emperò cap canvi va detectar-se en els nucleòtids que pogués justificar la manca d'activitat del gen Tyr de la tirosinasa en Floquet de Neu. Cap de les substitucions que actualment presenta el locus Tyr poden ser responsables de l'albinisme de Floquet de Neu, ja que no impliquen una alteració de la proteïna tirosinasa. Malgrat tot, sembla clar que Floquet és un compost heterozigot, amb dos diferents mutacions en altres trams codificants, donant-se el cas que diverses posicions heterozigotes es troben al llarg dels exons Tyr, per la qual cosa una mutació en homozigosi és improbable. Cap dels canvis observats en les seqüències dels exons Tyr de Floquet amb relació a l'home i als goril·les no albins no és responsable d'a-

quest albinisme. Tot plegat, ens indueix a dir que l'albinisme de Floquet de Neu és una qüestió oberta. Davant d'aquesta incògnita ens venen al cap varies preguntes. Existiran gens addicionals involucrats en l'albinisme dels goril·les? Hi hauran gens reguladors capaços de modificar fenotípicament aquests primats superiors? L'anàlisi molecular dels introns i de la transcripció i expressió de l'ARNm pot donar una nova llum de l'albinisme en el goril·la?

Una cosa queda clara i és que l'estudi de l'albinisme ha passat d'un punt de vista inicial inferit a un sol gen (malaltia monogènica) a una malaltia que involucra diversos gens (malaltia poligènica), que és un procés patològic genètic d'una alta complexitat en la qual intervenen vies metabòliques amb múltiples enzims i variats tipus de cèl·lules.

L'albinisme és freqüent tant en el regne vegetal com en el regne animal. En aquest últim es pot donar a moltes espècies ja siguin d'organització senzilla o complexa, invertebrats i vertebrats, de sang freda o calenta, de caràcter ancestral o modern. Però una cosa és ben certa, en uns determinats grups taxonòmics i en unes espècies concretes és molt més freqüent. Així, per exemple, tenim peixos (turbot i altres pleuronèctids, truites), rèptils (serp de cascavell), ocells (pollets, ponedores nanes, galls, psitàcides), mamífers (rates i ratolins amb molts estudis experimentals extrapolats a d'altres espècies, conills albins totals i tipus "Himàlaia", gats amb el tipus "Himàlaia" o siamès, cérvol de la pampa, ós burell, cavalls) i especialment simis (mona rhesus, mona aranya, caputxí, ximpanzés rossos, albinisme parcial en goril·les amb cap i coll blancs i altres de mans i peus -molts d'aquests fenòmens es normalitzen entre els 12 i 18 mesos com certs tipus d'albinisme humà).

Albinisme i societat humana

En l'espècie humana, l'albinisme òculo-cutani és la malaltia genètica més freqüent dins les hipomelanosos generalitzades. La prevalència depèn dels grups humans, la mitjana de totes les formes juntes és de l'ordre de 1 nascut sobre 20.000. La forma AOC2 és la més freqüent en els europeus, els africans i els amerindis (en aquests darrers és l'única forma en què es presenta). La freqüència en els amerindis és de les més altes del món (1/159 en els Kuna de Panamà, 1/227 en els

"En l'espècie humana, l'albinisme òculo-cutani és la malaltia genètica més freqüent dins les hipomelanosos generalitzades"

Hopi i 1/240 en els Zumi dels Estats Units). La freqüència de la forma AOC1A és d'1/15.000 a Irlanda i d'1/39.000 en els Estats Units dins la població d'origen europeu. La síndrome d'Hermanky-Pudlak ataca un porto-riqueny de cada 2.000 i l'albinisme bru a un nigerià de cada 10.000.

La transcendència de l'albinisme de Floquet de Neu no només es deu al fet que és l'únic goril·la albi total conegut, sinó per la importància de l'albinisme en l'inconscient col·lectiu. Cal recordar en aquest sentit que:

- Segons l'explicació bíblica de l'origen de l'home, aquest procedeix d'un albi (descripció de Noé en el llibre d'Henoch).

- Plini el Vell i Ptolomeu ja parlaven d'un poble d'homes blancs, els Leucoetiops, que vivien a l'interior d'Àfrica.

- La paraula "albino", del llatí albus (blanc), fou emprada per primera vegada pel portuguès Baltasar Tellez, al veure africans blancs en el curs d'un viatge a Etiòpia a finals del segle XVII.

- Hi han negres africans que consideren als negres blancs (albins) com a monstres i no els permeten reproduir-se.

- Hernán Cortés, el conqueridor de l'imperi asteca, ens dona un testimoni dels homes blancs que tenia Moctezuma en un dels seus palaus.

- Un filibuster anglès va descriure detalladament l'any 1680 els amerindis blancs de l'istme de Panamà, en la tribu Kuna de Dariu.

- El filòsof Voltaire i el naturalista Von Linné, dos dels màxims exponents de l'esperit de la Il·lustració al segle XVIII, consideraven els albins entre l'home i el simi.

- L'Enciclopèdia de Diderot i Alembert cita un article, "Negros", on es sospita que els albins són animals mestissos entre una dona i un orangutà. Però un altre científic, De Pauw, demostra que aquest pensament està lluny de la realitat, ja que a l'istme Dariu de Panamà, on hi ha l'índex més alt d'albins, no hi ha orangutans, i aquest fet no admet cap rèplica.

- Els albins ocupaven un lloc central en segles anteriors i són ostatges de tots els etnocentrismes. La presència d'homes blancs en el sí de poblacions negres en la zona "tòrrida" dona la raó als defensors d'una descendència comú de Noé, que és leucodèrmic per definició, amb la supremacia de l'home blanc. Per tant, creien que el blanc era el color natural dels homes i que

el negre sobrevivia per una causa extrínseca de tipus hereditari.

- Al segle XIX, l'albinisme fou considerat com una desviació orgànica basada en un defecte del desenvolupament, que consisteix en la no secreció del pigment de la pell, iris i coroides, defecte de secreció que aboca a un estat de decoloració transmès per via hereditària. L'origen genètic de l'albinisme serà confirmat després pels treballs de Mendel i la forma de transmissió establerta i confirmada entre els anys 1903 i 1938.

- Es va arribar a considerar als amerindis blancs com a descendents dels Vikings, és a dir, amb ancestres noruecs.

- Els indis blancs de Panamà de l'ètnia Kuna van ésser usats per l'explorador Marsh com ambaixadors davant els nord-americans per obtenir protecció degut al conflicte dels Kuna amb el govern central de Panamà.

- Posteriorment, es va desenvolupar als Estats Units un moviment afrocèntric, recolzant-se en la idea que la població negra era superior mental i físicament, degut a forces paranormals pel fet de l'hipermelanosi i que els europeus són descendents d'albins negres.

- Des del punt de vista antropològic les dades informatives es refereixen a un conjunt d'ètnies situades entre els Hopi i els Zuni, pobles que vivien a Arizona i Nou Mèxic al Nord i els Kuna de Panamà al Sud, i altres dos focus més ubicats a l'Amazònia i al Sud de Brasil, Uruguai i Argentina.

- Altres criteris primitius donaven com a origen de l'albinisme l'influència dels objectes blancs. Així, entre els Hopi era menjar una espiga de blat de moro blanc, tenir un ruc blanc, demostrar amor vers el retrat d'Eototo Kateina (un nina sagrada blanca), treballar amb sorra blanca després de parir i com no, dormir amb un home o una dona blanca. Entre els Kuna, l'objecte blanc és la lluna contemplada per la mare en el moment de la concepció, o bé, que la mare somii que menja canya de sucre, o que observa cotó, o que capturen crancs blancs. Una originalitat dels Kuna és que afirmaven posseir receptes per tenir fills blancs (una mescla d'herbes).

- El comportament social induït per l'albinisme varia amb les ètnies i el temps. L'infanticidi dels neonats albins ha estat una pràctica freqüent en els Kuna. Cal recordar que l'infanticidi fou una de les pràctiques més generalitzades a l'Amèrica indígena. El control matrimonial en moltes ètnies fa referència a la prohibició del matrimoni entre albins, però

"La idea que Floquet de Neu és un animal introvertit i esquerp respon en realitat a la simptomatologia de la seva malaltia genètica"

Floquet de Neu en la tercera edat

no a la unió d'un albi amb un negre, perquè degut a que el fill que neix d'aquesta unió és negre creien que desapareixia el blanc, cosa que tots sabem que no és així.

- La integració social és ambigua. Hi ha testimonis contraris a l'acceptació dels albins, a vegades influenciats per les dificultats de treballar sota el sol (risc de cremades i càncer) i de la fotofòbia (amb enlluernament visual), d'altres per no ser aptes per a la caça pels mateixos motius. Contràriament, en certes cultures els hi atribueixen una funció entre religiosa i mitològica. Un albi Hopi, líder en Oraibi entre 1850 i 1865, fou conegut com a faedor de pluja. En els Kuna han tingut una funció religiosa específica: intervenir en cas d'eclipsi per conèixer l'astre amenaçat; solament els albins tenen el dret de sortir i encarregar-se de matar el jaguar que mossega la lluna amb una fletxa. El color blanc d'aquests indis els posa en relació amb els astres, particularment amb la lluna, i els oposa a les tenebres. Els ritus Kuna no tenien la crueltat dels ritus asteques: aquests volien els albins per sacrificar-los al sol, i els tlaxcalteques ho feien en casos d'eclipsi de lluna; potser també el

"zoo humà albi" de Moctezuma descrit per Cortés tenia la mateixa finalitat.

- Els Kuna són els únics Amerindis coneguts per haver mitificat als albins. Els consideraven com especialistes en les relacions entre aquest món i l'altre.
- Modernament, fins i tot el cinema no s'ha lliurat de la influència de l'albinisme, i també de forma ambigua. Em venen a la memòria, entre moltes altres, dues pel·lícules: una és "La pequeña tierra de Dios" (1958), d'Anthony Mann, amb Robert Ryan, Aldo Ray i Tina Louise i altres, en què el protagonista tracta de trobar un tresor amagat i un amic li diu que els albins tenen una capacitat excepcional per trobar coses soterrades, per la qual cosa, no dubta en segrestar un noi albi perquè l'ajudi en aquesta tasca. L'altre és "Blade Runner" (1982), de Ridley Scott, amb Harrison Ford, Rutger Hauer i Sean Young, en què el protagonista Rick Deckard (Harrison Ford) és un ex policia que ha de localitzar i eliminar uns replicants (éssers creats mitjançant enginyeria genètica), un dels quals és interpretat per Rutger Hauer, que va caracteritzat d'albi. En moltes altres pel·lícules surten personatges caracteritzats d'albins, algunes vegades fan de bons i altres de dolents, altrament fan d'éssers dotats de poders especials dins del nostre món o procedents d'altres mons.

Tot això ho he comentat per il·lustrar el que he dit anteriorment sobre el grau d'incidència de l'albinisme en l'inconscient col·lectiu. Hem vist el concepte ambigu de les cultures envers l'albinisme, amb aspectes positius i negatius. En el cas de Floquet de Neu només s'ha fet ús de la vessant positiva, per diversos motius, com per exemple ser l'únic gorilla totalment albi i tenir darrera un bon "màrqueting", reflectit en els mitjans de difusió tant científics com de divulgació, que l'ha convertit en la figura central del Zoo de Barcelona. Arribats a aquest punt, podríem fer-nos una pregunta: es pot dir que la societat es vol disculpar pel maltractament inferit en general a l'albinisme atorgant-li un rol mític?

Però, com totes les coses, també hi ha una part no tant positiva que la gent desconeix i que per entendre bé, cal endinsar-nos una mica en altres aspectes, començant pels espectres clínics de l'albinisme.

L'espectre clínic de l'albinisme

L'albinisme, degut a la manca de melanina que és necessària i indispensable per al bon

"En certes cultures atribueixen a les persones albins una funció entre religiosa i mitològica"

funcionament d'òrgans i sistemes, dona lloc a la presentació de lesions i símptomes a nivell del sistema cutani (pell i faneres), sistema ocular (iris, retina), aparell auditiu i com no, Sistema Nerviós Central (SNC) i vies òptiques. Curiosament, es pot observar que tots aquests sistemes tenen el mateix origen embriològic, és a dir, procedeixen de la mateixa fulla blastodèrmica, l'ectoderma.

Molt s'ha parlat de les lesions cutànies, oculars i també auditives, però pràcticament molt poc de les del SNC, molt probablement pel seu desconeixement, però que sens dubte existeixen i a mesura que les investigacions progressin es faran molt evidents per la seva transcendència.

Lesions i símptomes oculars

Els canvis en el sistema òptic associats amb hipopigmentació inclou una reducció de l'agudesesa visual com a resultat d'una hipoplàsia foveal i de la màcula. Els canvis en el sistema òptic són comuns en tots els tipus d'albinisme i són deguts més a la hipopigmentació que a un efecte pleiotròpic dels diferents gens o alels mutants específics involucrats. Aquestes lesions produeixen símptomes com fotofòbia, nistagme (espasme clònic dels músculs motors del globus ocular), estrabisme (90 % dels afectats). Aquests dos últims símptomes s'expliquen per una anomalia en la decussació de les vies òptiques entre la retina i el còrtex, provocant consegüentment una projecció defectuosa de les imatges retinianes en el còrtex occipital. En els albins, una part de les fibres del camp retinià temporal es projecten en l'hemisferi contralateral, en lloc de derivar-se totes a l'hemisferi ipsilateral. Es constata una asimetria dels potencials visuals evocats entre els hemisferis dret i esquerre en la visió monocular.

Lesions i símptomes cutanis

La pell és més sensible al sol, amb ineptitud total o parcial al bronzejat. Amb falta de protecció pigmentària, les radiacions solars provoquen queratosi, paquidermatosi amb degeneracions i carcinomes, especialment espinocel·lulars. La morbiditat i la mortalitat degudes a càncers cutanis varien segons la latitud i l'exposició a les radiacions solars. Anomalies semblants a les oculars s'han descrit a l'oïda interna. S'ha demostrat que els albins són més sensibles al soroll i que pateixen més fàcilment pèrdues auditives induï-

des per certs medicaments ototòxics.

Es pot deduir que, a més del rol de fotoprotecció, la melanina intervé en el desenvolupament normal de l'ull i de l'oïda.

Lesions i símptomes en el Sistema Nerviós Central (SNC)

Sabem que l'ull i l'oïda estan directament entroncats amb el SNC, ja que són òrgans sensitius que capten informació de l'entorn transmetent-la al SNC, perquè aquest actuï en conseqüència. Hem vist l'alteració de les vies òptiques en l'albinisme ocular, però hi han més coses que s'han comprovat en casos de síndromes associades a l'albinisme, com pot ser el cas de la síndrome de Vici (tipus autosòmic recessiu) que, a més de presentar un albinisme òculo-cutani de variable gravetat i de la presència d'infeccions recurrents que indiquen l'existència d'una immunodeficiència, hi ha una agènesi del cos callós. Aquesta agènesi es troba com una malformació del SNC o bé associada a altres anormalitats nervioses i sistèmiques. Recordem que hi ha zones pigmentades al SNC com per exemple el sistema estriat i la substància nigra; la qual cosa vol dir que a nivell central la carència de pigmentació pot conduir a alteracions que poden manifestar-se precoçment o posteriorment com a disfuncions del funcionament cerebral: menys habilitats manuals, menys reflexos, menys capacitat per resoldre problemes, és a dir, menys intel·ligència. Tot això comporta en moltes espècies canvis comportamentals que poden fins i tot posar en perill als seus congèneres o a ells mateixos. Floquet de Neu ha participat i participa, malauradament, d'un bon ventall de lesions i símptomes esmentats, per exemple nistagme, fotofòbia, sordesa, eritrodèrmia, queratosi i fins i tot càncer de pell. A les proves d'intel·ligència típiques pels primats, Floquet de Neu ha demostrat un nivell per sota de la mitjana de l'espècie i d'entrada no ha destacat per tenir una gran capacitat cognitiva. Per a ell la captivitat, amb tota seguretat, li ha allargat molt la vida; en llibertat no hagués durat tants anys. Tot això explica abastament el caràcter propi d'aquest goril·la. Els comentaris de molts visitants del Zoo i altres persones més properes a l'animal, tals com que és un animal esquerp, sorrut, feréstec, arrogant, altiu, entonat, agressiu, etc., no tenen cap sentit donada la simptomatologia pròpia d'aquesta

*"La paraula
"albino", del llatí
albus (blanc), fou
emprada per pri-
mera vegada pel
portuguès
Baltasar Tellez
al veure africans
blancs en el curs
d'un viatge a
Etiòpia a finals
del segle XVII"*

malaltia genètica. Cal recordar en aquest sentit que Floquet de Neu, apart del nistagme i degut a la manca d'agudes visual, al mirar a les persones que l'observen, sovint acluca els ulls per millorar la visió, que la té bastant deficient. També cal apuntar que s'enlluerna fàcilment, ja sigui per la llum natural o pels flaixos de les càmeres fotogràfiques, així com el seu espant per determinats sorolls. Aquest conjunt de fets pot àdhuc donar lloc a una mena de psicopatologia similar a una paranoia (recordem la paranoia dels sords en l'espècie humana) a causa de deficiències físiques i psíquiques. Crec que així responem a la qüestió del perquè del seu albinisme i de la seva aparent introversió.

Floquet de Neu sense descendència blanca

El fet que un determinat exemplar animal no tingui descendència es deu bàsicament a dues causes:

Causades degudes a les característiques pròpies de l'espècie i de l'individu

Els animals en llibertat tenen bastants dificultats per criar i tirar endavant les seves cries. Això en captivitat encara és més difícil, per molts condicionants que per raons d'espai no podem desenvolupar. Si així passa en moltes espècies, en els goril·les encara més, ja que són animals de desenvolupament lent, com tots els primats superiors. Si afegim que un dels membres de la parella és albi, les dificultats s'han d'incrementar moltíssim. Recordem que en el paral·lisme que hem fet amb l'espècie humana en el qual s'ha inclòs una classificació, vèiem que hi ha un tipus d'albinisme lligat al cromosoma X. Qui no ens diu que poden existir factors genètics que interactuin i limitin la viabilitat dels embrions albins? La naturalesa és molt sàvia i posa grans inconvenients a la supervivència d'éssers amb greus deficiències, i l'albinisme és una d'elles. A més, si ja costa tirar endavant les cries de goril·les normals en captivitat, què no hauria de costar assolir la mateixa fita amb un albi.

Causades pròpies de l'entorn

La gran dificultat de criar els goril·les en captivitat queda reflectida en els fills de Floquet

de Neu: dels 22 nascuts solament en viuen 6, coneguts amb els noms de Bindung, Kena, Machinda, Ntao, Urko i Virunga.

Però aquest baix percentatge no és culpa solament de l'acció de la natura, també hi ha una part de culpa de l'entorn, i l'entorn som tots els involucrats.

Per assolir unes fites numèriques inverses en la relació de fills vius i morts de Floquet de Neu, hagués calgut disposar d'unes infraestructures adients (un laboratori funcional permanent i un personal preparat per a cures intensives per als tractaments pertinents) a fi de resoldre tots els problemes patològics que es van presentar. Al no disposar d'això, tal com era la nostra il·lusió, degut a motius econòmics o per desconeixement o manca de sensibilitat a la proposta, ha conduït en un alt percentatge a que Floquet de Neu no hagi tingut descendència blanca.

A la possible argumentació que no fóra ètic buscar descendència albina, per ser una malaltia, cal respondre que per motius exclusivament econòmics (la necessitat de fer quadrar els comptes d'una institució com el Zoo) hi seria d'acord, però sota el punt de vista científic no comparteixo aquesta opinió, perquè veiem com ens trobem ara sense cap més goril·la albi i la investigació sobre l'albinisme en els goril·les queda reduïda pràcticament al no res.

Bibliografia

- Oetting William S., Brilliant Murray H., King Richard.: The clinical spectrum of albinism in humans. *Molecular Medicine Today*, 1996.
- Miguel del Campo et al.: Albinism and agenesis of the corpus callosum with profound developmental delay: Vici Syndrome, evidence for autosomal recessive inheritance. *American Journal of Medical Genetics*, 1999.
- Jeambrun P.: L'albinisme oculocutané: mises au point clinique, historique et anthropologique. *Arch Pédiatr*, 1998.
- Rosa Martínez-Arias, David Comas, Aida Andres, Maria-Teresa Abelló, Xavier Domingo-Roura and Jaume Bertranpetit: The tyrosinase gene in gorillas and the albinism of "Snowflake". *Pigment Cell Res*, 2000.
- Oetting William S., King Richard A.: Molecular basis of albinism: Mutations and Polymorphisms of pigmentation genes associated with albinism. *Human Mutation*, 1999.
- Akihiko Koga and Hiroshi Hori: Albinism due to transposable element insertion in fish. *Pigment Cell Research*, 1997.
- Bo Ding et al.: Molecular basis of albinism in the rhesus monkey. *Elsevier Science*, 2000.
- Sabater Pi, Jordi.: El traç de la natura. *Edicions 62*, 2001.
- Thorgaard, G.H., et al.: Incidence of albinos as a monitor for induced triploidy in rainbow trout. *Aquaculture*, 1995.
- Kurrieda, T. et al.: Localization of the locus responsible for Chediak-Higashi syndrome in cattle to bovine chromosome 28. *Animal Genetics*, 2000.
- Jesús Fernández Morán: Un doctor al Zoo. *La Magrana*, 2001.
- Rodrigues, F.H.G., et al.: Partial albinism in the pampas deer (*Ozotoceros bezoarticus*, Linnaeus). *Revista Brasileira de Zoologia*, 1999.
- Venizelos A., et al.: Pigment abnormalities in flatfish. *Aquaculture*, 1999.
- Kindqvist, J.O.: Lethal white foal syndrome in a horse. *Svensk Veterinartidning*, 1998.
- A.J. Solari: Genética humana. *Editorial Médica Panamericana, S.A.*, 1996.
- Saito S. et al.: Oculocutaneous albinism type 2 with a P gene missense mutation in a patient with Angelman syndrome. *Journal of Medical Genetics*, 2000.
- Schnur R.E., et al.: OA1 mutations and deletions in X-linked ocular albinism. *American Journal of Human Genetics*, 1998.
- Fulcher T., et al.: Intellectual and educational attainment in albinism. *Journal of Pediatric Ophthalmology and Strabismus*, 1995.

"El baix percentatge de supervivència dels fills de Floquet de Neu no obeeix tant sols a factors naturals, sinó també a la manca d'infraestructures adients al Zoo de Barcelona"

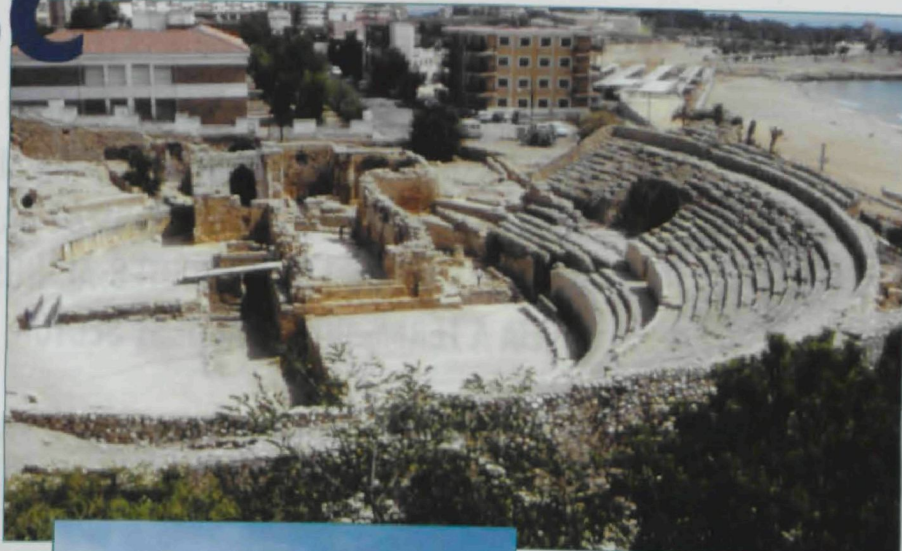
Festa de Sant Francesc

El proper 5 d'octubre es celebrarà la tradicional festa patronal de Sant Francesc. La gran novetat d'enguany serà la celebració conjunta de la festa entre els col·legis de Barcelona i Tarragona. Per això el programa d'actes es traslladarà en aquesta ocasió a la capital tarragonina.

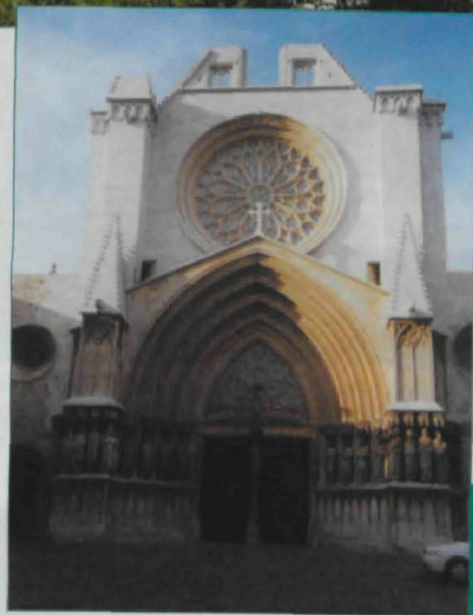
La jornada començarà a les 10.30 amb una missa a la Capella del Claustre de la Catedral de Tarragona. A continuació es farà una visita guiada a la ciutat, les restes arqueològiques de la qual, testimoni del seu passat esplendor a l'època romana, van ser declarades Patrimoni de la Humanitat per la Unesco l'any 2000. El dinar de germanor tindrà lloc a l'Hotel Estival Park, a l'urbanització La Pineda de la població veïna de Vilaseca.

Els col·legiats de Barcelona que ho desitgin podran traslladar-se en un autocar que sortirà a les 9 del matí de la seu del Col·legi de Veterinaris.

Les inscripcions, tant per al dinar com per a les places d'autocar, es tancaran el dia 1 d'octubre. Fins aquesta data es podran anul·lar les reserves; en cas contrari, es cobrarà el preu del dinar encara que no es vingui. Recordem també que els qui vulguin optar als Premis d'Estímul a l'Estudi dels seus fills ho han de comunicar a la Secretaria del Col·legi abans del 15 de setembre.

L'amfiteatre, una de les restes arquitectòniques més importants de la capital tarragonina

Façana de la catedral de Tarragona

Tens correu electrònic?

Vols compartir informació amb els col·legues de la professió?

APUNTA'T A COVB-LIST

El Fòrum de discussió per als veterinaris col·legiats de Barcelona i Tarragona
Experiències clíniques, aspectes professionals, inquietuds, temes diversos...

Si t'interessa, envia un missatge a:

covb-list-subscribe@yahoogroups.com

identificant-te com a col·legiat

(nom i numero de col·legiat).

ANIMA'T I PARTICIPA!!!

ESTUDIANTS FRANCESOS

s'interessen per les ACTIVITATS del COVB

EL PASSAT 25 D'ABRIL, UNA DELEGACIÓ D'ESTUDIANTS FRANCESOS DE FORMACIÓ PROFESSIONAL EN L'ÀMBIT DE L'ANIMAL DE COMPANYIA VA VISITAR LA SEU DEL COL·LEGI OFICIAL DE VETERINARIS DE BARCELONA PER TAL DE CONÈIXER LA REALITAT DEL MÓN DE LES MASCOTES AL NOSTRE PAÍS I LES ACTIVITATS QUE EL COVB PORTA A TERME DINS D'AQUEST SECTOR.

El responsable de la delegació d'estudiants francesos, Christian Pastor, flanquejat pel president del COVB, Francesc Monné, la secretària del Col·legi, Pilar Gurria (primera per la dreta), i la responsable de l'Arxiu d'Identificació d'Animals de Companyia, Sílvia Serdà.

Els joves francesos van seguir amb molta atenció les explicacions dels representants del COVB

Els joves pertanyien a l'anomenada Maison Familiale Rurale de Guilliers, petita població situada a prop de Rennes, al nord-oest de França. Aquest centre, autoritzat pel Ministeri d'Agricultura francès, està especialitzat específicament en la formació professional en les branques de maneig de gossos (cria, ensinistrament, perruqueria, vigilància, seguretat, etc.) i d'altres animals domèstics (ocelleria, acuariofília, venedor d'establiment especialitzat, assistència en clínica veterinària).

Els visitants van seguir amb molta atenció les explicacions dels representants del COVB sobre la situació de l'animal de companyia a Catalunya i la resta d'Espanya, tant en l'aspecte econòmic i social com legal.

Per altra banda, aprofitant la visita, els responsables del grup d'estudiants van mantenir una reunió amb la delegació del Col·legi per intercanviar informació sobre la formació professional en l'àmbit de l'animal de companyia a França i a Espanya. Evidentment, el sector sembla molt més regulat i controlat al país veí, per la qual cosa les experiències i el contacte amb aquests centres educatius ens pot ser de molta utilitat a l'hora d'avançar en una formació adequada i homologada dels auxiliars de clínica veterinària i els professionals de les tendes d'animals del nostre país.

NOU FULLET CORPORATIU del COVB

Aprofitant la celebració de la Jornada Universitat / Col·legis Professionals el passat 9 d'abril a Bellaterra, el COVB va distribuir entre els assistents el nou fullet corporatiu del Col·legi, on s'expliquen resumits tots els serveis que l'entitat ofereix als col·legiats. Aquests serveis es distribueixen en sis àrees:

1. Administrativa: col·legiacions, documents oficials, venda de microxips i cartilles, recepta d'estupefaents i certificats oficials.
2. Jurídica: consultes de caràcter legal sobre temes veterinaris a més d'assessorament sobre temes laborals.
3. Social: borsa de treball, Comitè de Deontologia, Comitè de Clíniques de Petits Animals, Veterinaris Assessors i Perits (VAP), etc.
4. Informativa: per mitjà de la revista mensual, la pàgina web (www.covb.es) i la llista de distribució de correu electrònic covb-list.
5. Econòmica: serveis bancaris (crèdits, fons de pensions...), assegurances, agència de viatges, disseny i organització d'actes, llo-

6. Fiscal i laboral: declaracions de renda i patrimoni, confecció de nòmines, etc. (a través de la Gestoria Fàbrega: carlesfabrega@telefonica.net).

IDENTIFICACIÓ amb MICROXIP d'espècies protegides

El passat 12 d'abril vam rebre un fax del Ministeri d'Economia en el qual se'ns comunicava que els microxips de la marca Trovan no s'ajusten a les normes ISO 11784 i 11785 per a la identificació d'animals vius d'espècies protegides, segons el que diu l'article 36 del Reglament (CE) 1808/01 de la Comissió, de 30 d'agost de 2001, pel qual s'estableixen disposicions d'aplicació del Reglament (CE) 338/97 del Consell, de 9 de desembre de 1996, relatiu a la protecció d'espècies de la flora i la fauna silvestres, mitjançant el control de llur comerç.

Per tant, mentre l'esmentada marca no compleixi els requisits establerts per la normativa, no s'autoritzarà l'emissió de documents

Els xips de la marca Trovan no serveixen per a la identificació d'espècies protegides, com ara les psitàcides

CITES per a exemplar vius que no es marquin amb els microxips reglamentaris.

APROPEM

APROPEM

BORSA DE TREBALL

RESUM mensual ABRIL

Oferta

clínica de petits animals	16
Consulta	7
Consulta i Urgències	6
Urgències	1
Substitucions	2
clínica i produccions animals	1
Administració	0
Empresa	34
tècnic comercial	14
quadres intermedis i assessorament tècnic	18
altres departaments	2
Diversos	0
Tramitades	51
no tramitades	0
Total	51

Demanda

participació	284
Altes	15
baixes col·legi	1
baixes petició pròpia	0
baixes APROPEM	7
baixes totals	8
Total	291

Entitats col·laboradores

EL COMPTE CORRENT del CONVENI amb BANC SABADELL

Degut a algunes preguntes efectuades pels nostres membres, el Banc Sabadell ens recorda quines són les condicions bàsiques del Compte Corrent, segons el Conveni de productes i serveis que tenim signat.

És un compte sense despeses de manteniment (normalment hi han unes despeses trimestrals), ni despeses per apunts (normalment a partir d'un nombre d'apunts es cobra una quantitat), ni despeses per rebre els extractes periòdics a casa. No cal tenir un saldo promig

minim per gaudir d'aquestes condicions. També hi ha incorporada una assegurança gratuïta d'accidents per un milió de pessetes, així com la possibilitat d'accedir a la Banca a distància (Managerland o BSnet) sense cap cost. A la vegada s'han d'afegir altres avantatges per ser membre del nostre col·lectiu.

Per qualsevol consulta podeu adreçar-vos directament a qualsevol oficina del Grup Banc Sabadell, sempre comunicant que sou membres del nostre col·lectiu.

Un estudio revela que el nivel de **DIOXINAS** en los **ALIMENTOS** **NO** es **PELIGROSO**

La presencia de dioxinas en alimentos consumidos en Cataluña no supera los máximos establecidos por la Organización Mundial de la Salud (OMS), por lo que no supone riesgo para la salud, según los primeros resultados de un estudio de la Universitat Rovira i Virgili de Tarragona (URV) y la Universitat de Barcelona (UB), encargado por la Conselleria de Sanidad y presentado a finales del pasado mes de abril.

El estudio consistió en la recogida de 108 muestras de 36 alimentos de la dieta común, como productos lácteos, aceites vegetales, carne fresca de cerdo, de pollo y bovina, huevos, marisco y otros, y la aplicación de procesos de deshidratación para su posterior análisis. Las analíticas permitieron detectar 0,33 picogramos de dioxinas (pg) por gramo de grasa en la leche fresca, nivel dentro de la "normalidad" ya que el límite fijado por la OMS es de 3 pg/gramo de grasa. Para los derivados lácteos, los niveles son de 1,08 pg/gramo de grasa, por debajo de los 3 permitidos.

En los aceites vegetales se detectaron 0,17 pg de dioxinas por gramo de grasa, por debajo de los 0,75 permitidos, mientras que en las carnes de cerdo la concentración es

La carne de vaca analizada registró un nivel medio de 0,46 picogramos de dioxinas (pg) por gramo de grasa, lejos del límite permitido de 3 pg/gr.

de 0,16 pg/g de grasa, cuando el límite es de 1 pg/gr. El nivel para la carne de pollo son 1,27 pg/gr, por debajo de los 2 pg/gramo. En la carne fresca bovina, el nivel es de 0,46 pg/gramo de grasa, sin rebasar el límite de 3 pg/gr. En el caso de las almejas, los huevos y los productos de pesca, el nivel de dioxinas es de 0,29, 0,53 y 0,35 pg/gr, respectivamente, por debajo de los límites de 4 pg/gr, 3 y 4 pg/gr.

AGROLIMEN **COMPRA** parte del negocio de **MARS**

La firma catalana Agrolimen ha alcanzado un acuerdo con la multinacional norteamericana Mars y con la francesa Royal Canin para adquirir parte de su negocio de comida para animales en Europa.

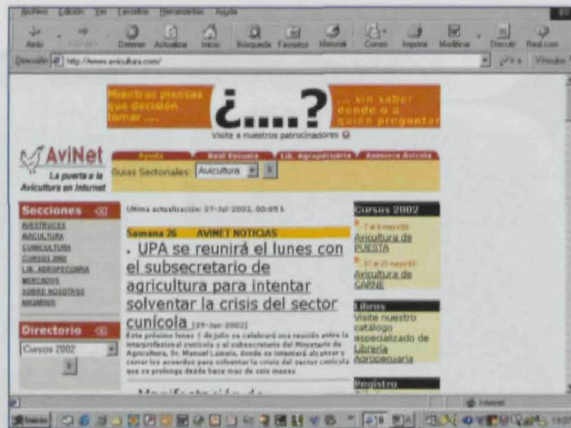
Mars, a través de su filial francesa Masterfoods Holding, adquirió Royal Canin el pasado 3 de enero. La operación obtuvo en febrero el visto bueno de la Comisión Europea porque Mars se comprometió a desprenderse de cinco marcas de alimentos para perros

y gatos del nuevo grupo fusionado (Premium, Royal Chien, Playdog, Advance y Brekkies), así como de dos fábricas importantes situadas en el centro y el sureste de Francia.

Agrolimen evitó concretar los activos adquiridos, aunque señaló que moverán en 2002 un negocio de 230 millones de euros. Con ellos, la compañía catalana, cuyo consejero delegado es Artur Carulla, se situará como tercer fabricante europeo de alimentos para mascotas.

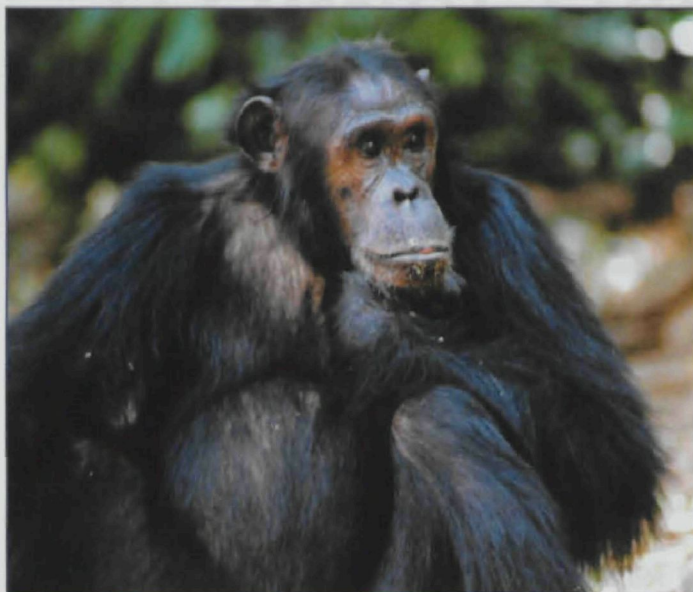
WEB DEL MES/ avinet

AviNet (www.avicultura.com) és un portal especialitzat en recursos d'informació en

l'àmbit de l'avicultura, la cunicultura i la cria d'estruços creat per la Reial Escola d'Avicultura (REA), entitat amb seu a Arenys de Mar (Barcelona). La pàgina ofereix un àrea d'actualitat del sector, la consulta en línia dels continguts de les publicacions periòdiques de la REA (*Selecciones Avícolas* i *Cunicultura*), informació sobre els cursos i activitats organitzades per l'Escola, bibliografia especialitzada i vincles a les webs de les empreses més importants del sector. El portal també permet registrar-se per rebre de forma gratuïta per correu electrònic un butlletí electrònic amb notícies d'interès.

PIDEN QUE LOS CHIMPANCÉS TENGAN DERECHO A UNA DEFENSA LEGAL

ña para conseguir que los 1.500 chimpancés que viven en cautividad en Estados Unidos tengan protección legal frente a los abusos que puedan infligirles los seres humanos. Los promotores de la campaña alegan que un chimpancé puede comunicarse a un nivel casi igual al de un niño de 3 años, y éstos tienen protección legal en los tribunales si algún tutor emprende acciones en su nombre.

La campaña ha conseguido ya el apoyo de varias personalidades del mundo académico norteamericano, pero también ha despertado rechazo por parte de algunos miembros de la comunidad científica. Frankie Trull, presidente de la Asociación Estadounidense de Investigación Biomédica, mostró su preocupación por el recurso creciente a los tribunales de los partidarios de no utilizar animales bajo ningún concepto.

La asociación norteamericana Colaboración con los Chimpancés ha lanzado una campa-

Tribuna OBERTA

Les opinions dels col·legiats recollides en aquesta secció han estat expressades a través de la llista de correu electrònic del Col·legi (covb-list@yahoogroups.com) o per mitjà de carta, fax i/o correu electrònic adreçats directament a l'editor de la revista, David Quesada.

Si us voleu subscriure a covb-list, envieu un missatge a covb-list-subscribe@yahoogroups.com, identificant-vos com a col·legiats (nom i nº de col·legiat). Si voleu dirigir les vostres opinions directament a l'editor, envieu una carta o un fax al Col·legi de Barcelona (Avgda. República Argentina, 25, 08023 Barcelona, fax 932 121 208) o bé un missatge a l'adreça electrònica davidquesada@menta.net, indicant la referència "Revista".

La llicència municipal d'activitat

Cuando me instalé en mi local en 1990, me di de alta de licencia fiscal como veterinario (epígrafe 013 - PROFESIONAL) y di de alta el local en radicación del ayuntamiento con la actividad de VETERINARIO. No me di de alta como clínica veterinaria (epígrafe considerado por el ayuntamiento de Barcelona como industrial-comercial) porque no estaba obligada al no estar asociada a nadie. Un buen día del año pasado, el Colegio nos informó de que en pocas semanas se nos acabaría el plazo de DOS AÑOS que teníamos para realizar una comunicación al ayuntamiento con certificado de que cumplimos con las nuevas normativas aplicadas a las clínicas veterinarias (se olvidaron del punto 2 b de la disposición adicional 4ª publicada en el BOPB nº 113, pag. 66).

Hice lo que se me aconsejó, además en la puerta de mi local puse la clasificación que el COVB me había dado de Clínica Veterinaria (ya que el reglamento de clínicas me obliga).

Resulta que en el ayuntamiento mi local no estaba dado de alta como clínica y me enviaron orden de cese de actividad por ejercer sin licencia.

En el COVB me ayudaron a hacer un recurso para que no me aplicaran la ley con carácter retroactivo, pero lo hicieron como consultorio, cosa que yo cambié por clínica [...] y eso hizo que el ayuntamiento se me echara encima. En el recurso me autoinculpé de tener abierta una clínica veterinaria desde antes de 1999. Todo eso sin haberla declarado, ya que en el local puedo ejercer como veterinario (tenga o no rayos x), actividad profesional [...]

En mi distrito [...] estaban seguros de que a los consultorios sin RX los pasarían al anexo III.3 y sin embargo los han dejado en el III.2 que es más estricto (proyecto técnico visado -memoria, planos del local a 1/50 y del emplazamiento a 1/1000- hecho por ingeniero o ingeniero técnico y certificación técnica de una Entidad Ambiental Colaboradora) [...] Ya no nos piden licencia sino comunicación, pero con los documentos a aportar que he mencionado anteriormente.

El motivo principal de mi queja es que yo no ejerzo en un Consultorio, como se planteó en mi recurso, sino en una Clínica,

que es la actividad a que se refiere la orden de cese de actividad, y esto era muy importante para quienes hicieron la inspección que dio lugar a mi expediente. Eso es lo que creó confusión, a mi entender y el de los inspectores. La documentación que algunos de los veterinarios presentamos en su día (certificado de un ingeniero técnico) no fue suficiente si nos atenemos a las Ordenanzas Municipales de Barcelona, pero sí que lo habría sido si nos atenemos a la ley 13/2001 de la Generalitat de Catalunya, según me discutieron la inspectora y el jefe de inspectores del distrito de Horta-Guinardó. Esto a mí, que no me dedico a interpretar leyes, también me creó confusión, y me la sigue creando. Lo único que puedo añadir es que espero que me estimen el recurso y se acabe ya esta situación.

Marisol de Irala, covb-list, 15/3/2002, 18/4/2002, 24/4/2002

Por mi propia experiencia, finalizada (¡espero!) ayer tras poder gritarle todo lo que quise y más hasta bajarte los humos a un funcionario engreído e incompetente (como casi todos los del escalafón con el que tratamos) gracias a la documentación facilitada por el abogado del Colegio en base a lo acordado con el ayuntamiento (tras muchos años de que nadie lograra tratar con el ayuntamiento en este tipo de situaciones), he llegado a la conclusión de que ha habido una descoordinación total entre Servicios centrales del ayuntamiento y los distritos que ha favorecido el que cada inspector, jefecillo local, etc., ejerciera en su reino de taifas hasta que se le ha demostrado que gestiones de rango superior nos daban la razón; en definitiva, los errores no han sido del Colegio (y no tiene sentido atacarlo) sino de la aplicación de determinados individuos en determinados distritos; el que estaba equivocado no era nuestro abogado sino tu inspector. Por ejemplo, consultorio y clínica están en el mismo epígrafe....

Pero no nos olvidemos de que queda algo por lo que no dudo que el Colegio sigue luchando. Las condiciones vigentes en estos momentos para los que abran a partir de aquí, son realmente indignantes....

Antonio Prats, covb-list, 25/4/2002

Aliments

Reglament (CE) n° 563/2002 de la Comissió, de 2 d'abril de 2002, pel qual es modifica el Reglament (CE) n° 466/2001 pel qual es fixa el contingut màxim de determinats contaminants en els productes alimentaris.
DOCE n° L086, 3/4/2002

(2002/C080/07) Dictamen del Comitè Econòmic i Social sobre la "Proposta de Directiva del Parlament Europeu i del Consell per la qual es modifica la Directiva 2000/13/CE en allò que respecta a la indicació dels ingredients presents en els productes alimentaris.
DOCE n° C080, 3/4/2002

Edicte de 5 d'abril de 2002, mitjançant el qual se sotmet a informació pública el Projecte d'ordre per la qual es modifica l'Ordre de 2 de juny de 1994, per la qual s'estableix el model de marcatge d'inspecció veterinària de les carns fresques procedents d'establiments de baixa capacitat radicats a Catalunya i es defineix el seu àmbit de comercialització.
DOGC n° 3614, 12/4/2002

2002/C 93 E/082 E-2128/01 Pregunta de Cristiana Muscardini a la Comissió. Assumpte: Riscos del consum de carn de cavall per a la salut.
DOCE C 093E, 18/4/2002

Comerç exterior

(2002/278/EC) Decisió de la Comissió, de 10 d'abril de 2002, per la qual es modifica la Decisió 2001/393/CE en allò referent a la certificació per a la importació d'ous lliures de gèrmens patògens específics procedents de països tercers.
DOCE L 099, 16/4/2002

(2002/279/EC) Decisió de la Comissió, de 12 d'abril de 2002, que modifica la Decisió 2000/666/CE i la Decisió 2001/106/CE en allò referent a la fixació de models de llistes d'instal·lacions o centres de quarantena autoritzats per a la importació d'aus en els Estats membres.
DOCE L 099, 16/4/2002

Malalties

(2002/253/EC) Decisió de la Comissió, de 19 de març de 2002, per la qual s'estableixen les definicions dels casos per comunicar les malalties transmissibles a la xarxa comunitària, de conformitat amb la Decisió n° 2119/98/CE del Parlament Europeu i del Consell.
DOCE n° L086, 3/4/2002

Ordre APA/718/2002, de 2 d'abril, per la qual es modifiquen determinats annexes del Reial Decret 3454/2000, de 22 de desembre, pel qual s'estableix i regula el programa integral coordinat de vigilància i control de les encefalopaties espongiformes transmissibles dels animals.
BOE n° 82, 5/4/2002

(2002/270/EC) Decisió de la Comissió, de 9 d'abril de 2002, per la qual es modifiquen les Decisions 93/24/CEE, 93/244/CEE i 2001/618/CE en allò que respecta a la llista d'Estats membres i regions lliures de la malaltia d'Aujeszky i regions en les quals existeixen programes aprovats de lluita contra la malaltia d'Aujeszky.
DOCE n° L093, 10/4/2002

Ordre ARP/112/2002, de 9 d'abril, per la qual es declara un nou focus de pesta porcina clàssica i s'estableixen les zones de protecció i de vigilància.
DOGC n° 3614, 12/4/2002

Ordre ARP/117/2002, de 12 d'abril, per la qual es declara un nou focus de pesta porcina clàssica i s'estableixen les zones de protecció i vigilància.
DOGC n° 3617, 17/4/2002

Ordre ARP/122/2002, de 16 d'abril, per la qual es declara un nou focus de pesta porcina clàssica i s'estableixen les zones de protecció i vigilància.
DOGC n° 3619, 19/4/2002

(2002/302/EC). Decisió de la Comissió, de 18 d'abril de 2002, sobre algunes mesures de protecció contra la pesta porcina clàssica a Alemanya.
DOCE L 103, 19/4/2002

Ordre ARP/125/2002, de 18 d'abril, per la qual es declara un nou focus de pesta porcina clàssica i s'estableixen les zones de protecció i vigilància.
DOGC n° 3621, 23/4/2002

Ordre ARP/126/2002, d'11 d'abril, per la qual es declara oficialment un focus d'encefalopatia espongiforme bovina a Catalunya.
DOGC n° 3622, 24/4/2002

Correcció d'errades a l'Ordre ARP/117/2002, de 12 d'abril, per la qual es declara un nou focus de pesta porcina clàssica i s'estableixen les zones de protecció i de vigilància (DOGC n° 3617, pàg. 6529, de 17/4/2002).
DOGC n° 3624, 26/4/2002

Ordre APA/911/2002, de 24 d'abril, per la qual es modifica l'Ordre de 5 de desembre de 2001 per la qual s'estableixen mesures cautelars en relació amb la sospita de pesta porcina a Catalunya.
BOE n° 100, 26/4/2002

Correcció d'errades a l'Ordre ARP/122/2002, de 16 d'abril, per la qual es declara un nou focus de pesta porcina clàssica i s'estableixen les zones de protecció i de vigilància (DOGC n° 3619, pàg. 6825, de 19/4/2002).
DOGC n° 3624, 26/4/2002

(2002/313/EC) Decisió de la Comissió, de 26 d'abril de 2002, que modifica les Decisions 2001/925/CE, 2002/33/CE i 2002/209/CE amb la finalitat de prorrogar determinades mesures de protecció i condicions particulars en relació amb la pesta porcina clàssica a Espanya.
DOCE L 112, 27/4/2002

Piscicultura

(2002/308/EC) Decisió de la Comissió, de 22 d'abril de 2002, per la qual s'estableixen llistes de zones i piscifactories autoritzades en relació amb la septicèmia hemorràgica viral (SHV) i la necrosi hematopoiètica infecciosa (NHI).
DOCE L 106, 23/4/2002

Altres

(2002/261/EC) Decisió de la Comissió, de 25 de març de 2002, que modifica la Decisió 93/198/CEE per la qual s'estableixen les condicions de policia sanitària i la certificació veterinària per a la importació d'animals domèstics de les espècies ovina i cabruna procedents de països tercers i modifica l'annexa E de la Directiva 91/68/CEE del Consell relativa a les normes de policia sanitària que regulen els intercanvis intracomunitaris d'animals de les espècies ovina i cabruna.
DOCE n° L091, 6/4/2002

Reial Decret 354/2002, de 12 d'abril, pel qual s'estableixen els principis relatius a l'organització dels controls oficials en l'àmbit de l'alimentació animal.
BOE n° 89, 13/4/2002

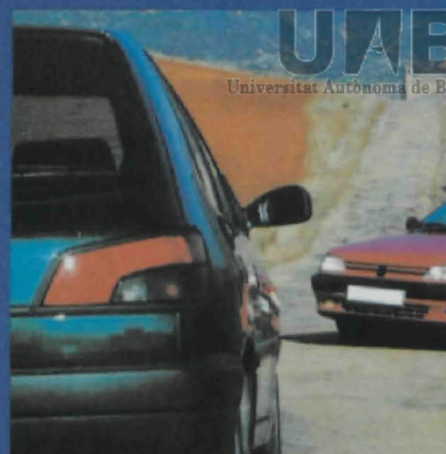
(2002/C 103 E/09) Proposta modificada de Directiva del Parlament Europeu i del Consell, per la qual es modifiquen les Directives 90/425/CEE i 92/118/CEE relatives a les condicions sanitàries dels subproductes animals.
DOCE C 103E, 30/4/2002

Seguro
de RCP

Seguro
Multisapf
(Accidentes Personales)

Seguro del
Automovil

Seguro
de Farmacia
y Laboratorio

Seguro
Multirriesgo
del Hogar

Seguro
Multijoven

Estamos en Internet: <http://www.amaseguros.com>

**Pide
información**

llama, gratuitamente,
al teléfono: **900 - 100 963**
o envíanos un fax al nº: **91 350 56 65**
Centralita: **91 343 47 00**
o a tu Delegación u Oficina provincial

A.M.A.
ASOCIACIÓN MUTUA DE PROFESIONALES SANITARIOS

Sede Central en Madrid

A.M.A.

la Mutua de los Profesionales Sanitarios

AGENDA

Cursos, masters i postgraus

Salamanca

Curs per Internet de Seguretat Alimentària. Sistema APPCC
 Dates: del 23 de setembre al 16 de desembre de 2002
 Organitza: Universitat de Salamanca i Federación Española de Industrias de Alimentación y Bebidas (FIAB)
 Informació: Prof. Dra. Teresa Rivas Palá. Dpto. Microbiología y Genética
 Universidad de Salamanca 37007. Tel: 923 294532. E-mail: tutor@wwwedu-micro.usal.es

Maisons-Alfort, França

Curs Superior d'Epidemiologia Animal
 Dates: del 30 de setembre de 2002 al 31 de gener de 2003
 Informació: M. Jérôme Thonnat, CIRAD-EMVT, Campus internacional de Baillarguet
 F-34398 Montpellier Cedex 5, França. Tel (33-4) 67 59 37 27, Fax (33-4) 67 59 37 97, e-mail: jerome.thonnat@cirad.fr

València

Mestratge Internacional en Malalties Parasitàries Tropicals
 Dates: del 10 d'octubre al 20 de desembre de 2002
 Informació: Tel. 96 386 42 98, Fax 96 386 47 69, e-mail: Master.I.E.P.T.@uv.es, Internet: www.uv.es/~menfpar

Fires, Jornades i Congressos

Ames (Iowa), Estats Units

Simposi Internacional sobre Vacunes per les Malalties de la Llista A de l'OIE i les Malalties Emergents dels Animals
 Dates: del 16 al 18 de setembre de 2002
 Informació: Institute for International Cooperation in Animal Biologics (IICAB)
 2160 Vet Med, Iowa State University, Ames, Iowa 50011, Estats Units d'Amèrica
 Tel (1-515) 294 7632, Fax (1-515) 294 8259, E-mail: iicab@iastate.edu

Foz de Iguazú, Paraná, Brasil

Congrés Llatinoamericà de Porcinocultura / 9è. Congrés ALVEC / 3er. Congrés de Producció Porcina del MERCOSUR
 Dates: del 16 al 18 de setembre de 2002
 Informació: Congreso Latino Americano de Producción Porcina. Rua Celso Camparotti 605. 13.140.000, Paulínia, São Paulo, Brasil. Tel.: (55) 19 3884 73 33. E-mail: congreso2002@porkeventos.com. Internet: www.porkeventos.com

Pamplona

Seminari avançat "brucelosi humana i animal"
 Dates: del 16 al 20 de setembre de 2002
 Organitza: Institut Agronòmic Mediterrani de Saragossa i Oficina Internacional d'Epizooties (OIE)
 Informació: Tel 976 716 000, Fax 976 716 001, e-mail: iamz@iamz.ciheam.org

Lorca, Múrcia

Jornades Tècniques d'Actualització en Producció i Sanitat del Bestiar Porcí
 Dates: del 16 al 20 de setembre de 2002
 Organitza: Semana Nacional del Ganado Porcino (SEPOR)
 Informació: SEPOR, Plaza de Santa Quiteria s/n, Apartado de Correos 139, 30800 LORCA (Murcia)
 Telfs.: 968 46 84 32 - 968 46 89 78, Fax: 968 46 67 25, E-mail: informacion@seporlorca.com

Bilbao

XIIIè Congrés de Microbiologia dels Aliments
 Dates: del 17 al 19 de setembre de 2002
 Informació: Tel. 946 82 94 00, Fax 946 87 00 06, Internet: www.xiiicongreso-microbiologia.com

Madrid

Vè Congrés Nacional i Iller Ibèric de la Sociedad Española de Recursos Genéticos Animales
 Dates: del 18 al 20 de setembre de 2002
 Informació: Tel. 91 504 41 71. E-mail: wtmg@infonegocio.com

València

XXVII Jornades Científiques de la Sociedad Española de Ovinotecnia y Caprinotecnia (SEOC)
 Dates: del 19 al 21 de setembre de 2002
 Informació: Dra. Pilar Molina, Escola Superior d'Enginyers Agrònoms, Universitat Politècnica de València. Tel. 96 387 74 30

Sevilla

Symposium Internacional de Benestar de les Gallines Ponedores
 Dates: 20 i 21 de setembre de 2002
 Informació: INPROVO. Tel. 91 598 59 20, Fax 91 456 05 32. E-mail: inprovo@inprovo.com. Internet: www.inprovo.com

Sevilla

Conferència Anual de Producció i Màrqueting de la International Egg Commission
 Dates: del 22 al 27 de setembre de 2002

AGENDA

continuación

Informació: INPROVO. Tel. 91 598 59 20, Fax 91 456 05 32.
E-mail: inprovo@inprovo.com. Internet: www.inprovo.com

Tunis, Tunísia

27è. Congrés Veterinari Mundial

Taller internacional OIE/Banc Mundial/FAO/OMS/OMC sobre Seguretat Sanitària dels Aliments i els Serveis Veterinaris

Dates: del 25 al 29 de setembre de 2002

Informació: Comité d'organisation du Mondialvet 2002. BP 267, Tunis Mahrajene - 1082, Tunísia. Tel (216-1) 566 881 ó 565 009 - Fax (216-1) 565 009. E-mail: conord.vet@planet.tn. Internet: www.worldvetunisia2002.com/index2.htm

Granada

8º Congrés Internacional ESVCE d'Etologia Clínica Veterinària

Data: 2 d'octubre de 2002

Organitza: Sociedad Europea Veterinaria de Etología Clínica (ESVCE) i Asociación Madrileña de Etología Clínica Veterinaria (AMEVE)

Informació: Eva Biosca. Tel 93 322 35 27 / 93 425 14 39, Fax 93 325 96 97, E-mail: ebios@vetpress.org. Internet: www.esvce.org

Granada

27è. Congrés de l'Associació Mundial de Veterinaris de petits Animals (WSAVA)

8è. Congrés de la Federació Europea d'Associacions d'Animals de Companyia (FECAVA)

37è. Congrés Nacional de l'Associació de Veterinaris Especialistes en Petits Animals (AVEPA)

Dates: 3 al 6 d'octubre de 2002

Informació: Tel 93 253 15 22, Fax, 93 418 39 79, E-mail: info@avepa.es, Internet: www.avepa.org/granada2002/index.htm

Toledo

Jornades de Nutrició, Salut Pública i Seguretat Alimentària

Dates: 13 i 14 d'octubre de 2002

Informació: Tel. 91 351 25 00, Fax 91 355 92 08

Saumur, França

Conferència sobre Ciència i Medicina Equina de Competició

Dates: del 18 al 23 d'octubre

Informació: Tel +49 201 5718873, Fax +49 201 5718874, Internet: www.cesmas.info

La Habana, Cuba

18è. Congrés Panamericà de Ciències Veterinàries

Dates: del 18 al 22 de novembre de 2002

Informació: Dra. Adela Encinosa Liñero (Presidenta del Comitè Organitzador). Calle Paseo # 604 e/ 25 y 27, Vedado 10400, Cuba. E-mail: scmvc@infomed.sld.cu

Barcelona

EXPOAVIGA - Saló Internacional de la Tècnica Avícola i Ramadera

Dates: del 26 al 29 de novembre

Organitza: Fira de Barcelona

Informació: Tel. 93 233 23 58

Madrid

VIII Congrés Internacional ANEMBE de Medicina Bovina

Dates: 13 i 14 de desembre de 2002

Informació: Associació Nacional d'Especialistes en Medicina Bovina d'Espanya (ANEMBE). Tel.: 985 208 316 Tel/Fax.: 985 203 754. E-mail: veterinarios@anembe.com

Premis

València

IV Premi de Investigació en l'àmbit dels Petits Remugants

Organitza: Sociedad Española de Ovinotecnia y Caprinotecnia (SEOC)

Informació: Dra. Pilar Molina, Escola Superior d'Enginyers Agrònoms, Universitat Politècnica de València. Tel. 96 387 74 30

Saragossa

Premis d'Investigació Enrique Coris Gruart

Temes: a) Medicina, Cirurgia, Sanitat Animal i Ciències Bàsiques relacionades; b) Zootècnia, Producció Animal, Ciència i Tecnologia dels Aliments i Ciències Bàsiques relacionades.

Data límit de presentació de treballs: 30 de setembre de 2002

Informació: Patronat Enrique Coris Gruart, Facultat de Veterinària de Saragossa. Tel. 976 761 617, fax 976 761 612, e-mail: dirvetez@posta.unizar.es

Burgos

XVIII Premi Nacional "Cayetano López y López"

Tema: Factors de qualitat en l'origen, transformació, distribució i comercialització dels productes de la pesca.

Data límit de presentació de treballs: 1 d'Octubre de 2002

Informació: Col·legi Oficial de Veterinaris de Burgos. Tel. 947 22 96 63, Fax 947 22 85 06. E-mail: cvb@arrakis.es

TAULELL D'ANUNCIS

TAULELL D'ANUNCIS

SERVEIS DEL COL·LEGI

Servei

Horari

Telèfon

COL·LEGI DE TARRAGONA

Secretaria, Biblioteca i Internet | Dilluns a divendres de 8 a 15 h. | 977 211 189

COL·LEGI DE BARCELONA

Secretaria	Dilluns a divendres de 9 a 12 h. i de 16 a 20 h.	E-mail: depadm@covb.es 932 112 466 ext 20, 21 932 112 466 ext. 34
Apropem-Borsa de treball	Dilluns a divendres de 9 a 14.45 h.	E-mail: apropem@covb.es
Medicorasse	Dilluns a divendres	932 112 466 ext. 26
Assessoria Jurídica	Dimarts de 17 a 20 h.	932 112 ext. 26 E-mail: dejuridic@covb.es

SERVEIS

CENTAURO

serveis veterinaris

- Per a veterinaris
- Tot tipus de material o medicament
- De forma urgent
- Amb transport especial

El Macià · 08510 Masies de Roda
Apartat num 14 · 08510 Roda de Ter (Barcelona)
Tel 938 540 000 · Fax 938 500 375
centauro@centauro.es / pedidos@centauro.es

A.M.A. ofrece un Seguro del Automóvil excepcional para los profesionales sanitarios y sus familiares

CALIDAD es nuestra norma de trabajo

Una gama de amplias coberturas le permitirá hacer el Seguro a su medida. Elija de entre las más de 20 opciones aquéllas que más se ajustan a sus necesidades, combinándolas de acuerdo con sus prioridades, bien económicas o de coberturas.

- Seguro Obligatorio de Responsabilidad Civil
- Seguro Voluntario de Responsabilidad Civil
- Daños Propios/Incendio
 - para siniestros totales se indemnizará durante los **dos primeros años** por el **100%** del valor de nuevo del vehículo
- Robo
 - para siniestros por robo en vehículo se indemnizará durante los **dos primeros años** por el **100%** del valor de nuevo del vehículo
- Lunas 100%
- AMA Asistencia (Protección Jurídica y Asistencia Viaje)
- Ocupantes hasta 3.000.000 de ptas. por muerte e invalidez y 2.000.000 de ptas. por asistencia sanitaria

SERVICIO PROFESIONALIZADO

Una red de más de 70 Oficinas propias en todas las provincias de España y un importante grupo de profesionales le atenderán en cuantas necesidades se le presenten, tanto a la hora de elegir este Seguro, como en el momento de atender un siniestro.

- Libre elección de taller
- Servicio de Asistencia en viaje 24 horas y desde el km. 0 (incluye reparaciones urgentes en carretera)
- Recursos por multa de tráfico
- Declaración de siniestros por teléfono o Internet (sin contrario)

Mantenemos los PRECIOS ESTABLES DESDE 1997

AMA ofrece una de las mejores ofertas del mercado. Compruebe que nuestros precios, acorde con la calidad de nuestros Seguros y la eficacia del Servicio que le prestamos, están entre los más bajos del sector.

Beneficiarse asimismo de amplias bonificaciones, tanto si viene de otra Compañía, como por no siniestralidad.

¡Atención!

La totalidad de la bonificación no se pierde por un siniestro declarado

Más de 175.000
 pólizas de autos
 en vigor nos avalan
 día a día

A.M.A.

la Mutua de los
 Profesionales
 Sanitarios

Infórmate sobre todos nuestros Seguros y Servicios

llamando, gratuitamente, al teléfono: **900 100 963** o envíanos un fax al número: **91 350 56 65**

Puedes llamar también a la centralita: **91 345 94 10** o a la Delegación de AMA en tu provincia

<http://www.amaseguros.com> • e-mail: ama@amaseguros.com

pide
 información